

Lubincan

noviny obce Lubina

Ročník XVIII.

September - Október 2017

číslo 5

ISSN 1338-7480

foto: Luboš Harušíak

(UŽ) patríme medzi vás. Čítajte na str. 3.

foto: Luboš Harušíak

... a zrodili sa Podjavorinské špeciály

Aj takúto jedinečnú krásnu prácu šikovných rúk Pavla Filusa z Lubiny U Ličkov bolo možné obdivovať na 1. ročníku Traktoriády. Viac sa dočítate na str. 22.

Uvítanie nových občanov do života obce fotoobjektívom Ľuboša Haruštiaka

(Už) patríme medzi vás

Text: Ing. Simona Štepanovicová/Foto: Luboš Haruštíak

Zrodil sa človek...

O kráse týchto slov sme sa presvedčili v sobotu 14. októbra 2017 v sobášnej miestnosti Obecného úradu, kde sa uskutočnilo slávnostné uvítanie nových občanok a občanov našej obce do života. Naším najmenším Lubinčanom sa prihovoril a do života ich uvítal starosta obce Ing. Martin Beňatinský.

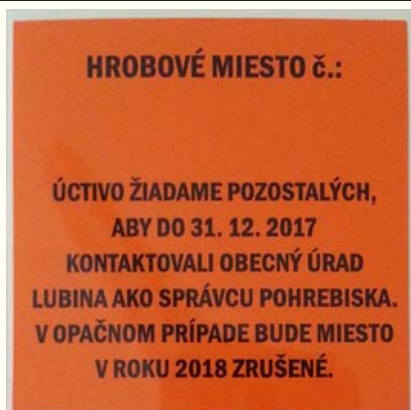
Naši noví Lubinčania: ONDREIČKA Ondrej, HABLÁK Juraj, HARUŠTIAK Lukáš, EVINICOVÁ Stela, KOŠTRNOVÁ Natália, HELÍK Vladimír, DRŽÍK Matúš, ZAGRAPAN Štefan, HROMANDA Martin, ŠKULEC Milan.

Celá slávnosť bola popretkávaná teplým ľudským slovom, prednesom básní v podaní pani Aleny Srnánkovej, ktoré sa miešali so „všakovakými“ prejavmi našich najmenších. Atmosféra bola podčiarknutá prítomnosťou žiačok miestnej základnej školy Nelky Nikol Rojkovej a Marianky Miklánkovej v lubinskom kroji. Uskutočnil sa zápis do pamätnej knihy obce a rodičom boli odovzdané darčkové tašky s kozmetikou pre deti a pamätné listy, ako spomienka na tento neopakovateľný deň.

OBECNÝ ÚRAD INFORMUJE

Text: Ing. Simona Štepanovicová, prednostka OcÚ

V uplynulých dňoch prebehlo na miestnom cintoríne v Lubine značenie hrobových miest. Značenie bolo vykonané nalepením nálepky oranžovej farby s uvedením textu. Nálepkou boli označené tie hrobové miesta, pri ktorých obec neviduje nájomcu hrobového miesta (asi 90 % prípadov), alebo je nájomca známy, ale na výzvy obce ohľadom nájmu hrobového miesta vôbec nereaguje.

V prípade, že ste na svojom hrobovom mieste našli nalepenú predmetnú nálepku, prosíme, aby ste kontaktovali zamestnancov Obecného úradu v Lubine do 31. 12. 2017. V opačnom prípade bude hrobové miesto v roku 2018 zrušené.

V mesiaci október bolo obnovené písmo na pamätnej tabuli na Múzeu – Rodný dom Samuela Štúra, ktoré každoročne navštívi niekoľko desiatok návštevníkov. Písmo bolo kvôli opadanému zlateniu ťažko čitateľné. Udialo sa tak na základe podnetu všímavého občana našej obce – pána Bohuslava Plávku. Aj toto je jedna z vítaných možností participácie občanov na samospráve, ktorí tak dávajú najavo, že dianie v obci im nie je ľahostajné. Samozrejme, nie vždy všetko hneď ide, alebo sa vôbec dá zrealizovať, ale keď o tom vieme, vieme aspoň k tomu zaujať stanovisko. Verím, že takýchto pozitívnych príkladov i prípadov bude viac. Zároveň dôjde k obnove informačnej tabule zničenej pôsobením poveternostných vplyvov, ktorá je osadená pred múzeom a bola vyhotovená v rámci Projektu: Mobilné prihraničie – MP.

Kalendár vývozu odpadu NOVEMBER – DECEMBER 2017 – Lubina a kopanice

Smetnú nádobu a plasty vo vreciach treba vyložiť pre dom deň vopred alebo v deň vývozu – do 6:00 hod.

	November	December
ZKO	6. 11.	4. 12.
Obec + kopanice	20. 11.	18. 12.
Plasty + kovy	15. 11.	13. 12.

Kalendár vývozu odpadu NOVEMBER – DECEMBER 2017 – LOKALITY:

Salaše, Barina, U Škulcov, U Kováčov, U Otiepkov, Záhradská, U Klačkov, U Ličkov, Dúbrava, U Harušťákov, U Gašparíkov, Pod Kamienukou, Majer, U Dunajčíkov, U Evinicov, U Koníkov, U Rubaninských, U Súpkov, U Sušarských, U Galkov, U Pagáčov.

LOKALITY	November	December
ZKO	13. 10.	18. 12.
Plasty + kovy	15. 11.	13. 12.

Žiadame občanov uvedených kopaníc a chalupárov, aby vrecia s odpadom pripravili pred domy na viditeľné a dostupné miesto v skorých ranných hodinách – do 6.00 hod., prípadne deň vopred. Vrecia musia byť riadne zviazané.

Uzavierka ďalšieho čísla novin je: 8. december 2017

Dobrovoľné príspevky na noviny:

- 25 € - Milan Vojtek, Podkozince
- 13 € - Dana Malárová, Miškech Dedinka; Milan Rojko, Ostrava; Jaroslav Rojko, Stará Turá
- 10 € - Jaroslav Hollý, U Valeníkov; Janka Belanová, Bratislava

Dobrovoľné príspevky môžete poukázať priamo na účet **IBAN: SK060200000002951205051** poštovou poukážkou alebo osobne do pokladne OcÚ v Lubine. Za všetky príspevky úprimne ďakujeme!

Zároveň prosíme všetkých prispievateľov, aby v prípade, ak zasielajú príspevok bankovým prevodom, nezabudli uviesť do predmetu správy meno a priezvisko. V opačnom prípade nie je možné identifikovať prispievateľa.

Úprava cestovného poriadku autobusovej linky

Text: Ing. Simona Štepanovicová

Úprava cestovného poriadku autobusovej linky 304407 sa týka zapracovania autobusových zastávok Lubina Miškech Dedinka a Lubina U Valenčíkov. Ide o posledný autobusový spoj počas pracovného týždňa, ktorý má odchod z autobusovej stanice v Novom Meste nad Váhom o 22.25 h. Uvedený spoj má konečnú výstupnú zastávku v obci Lubina Hrnčiarové o 23.00 h, hoci potom pokračuje do cieľovej stanice - autobusová stanica Stará Turá, Chirana.

Na základe požiadavky občanov, následne predloženej žiadosti na TSK

zo strany obce Lubina a po jej prejednaní s dopravcom SAD Trenčín, a. s., je možné realizovať prídanie časov na uvedené autobusové zastávky nasledovne:

- autobusová zastávka Lubina Miškech Dedinka - príchod o 23.02 h
- autobusová zastávka Lubina U Valenčíkov - príchod o 23.04 h.

Uvedená zmena cestovného poriadku bude po jej schválení zapracovaná a zverejnená obvyklým spôsobom v zmysle zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov k 10. 12. 2017.

ZO ZASADNUTIA OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA V LUBINE

Dňa 28. 9. 2017 sa uskutočnilo zasadnutie Obecného zastupiteľstva v Lubine, ktoré viedol starosta obce Ing. Martin Beňatinský. Uznesenia boli starostom podpísané dňa 29. 9. 2017.

V rámci rokovania Obecné zastupiteľstvo:

z o b r a l o n a v e d o m i e:

- Vyhodnotenie plnenia rozpočtu a Monitorovaciu správu k programovému rozpočtu obce Lubina k 30. 6. 2017.
- Kontrolnú činnosť HK obce Lubina a výsledky ukončených kontrol, vypracovanie Návrhu správy a Správy č. 2/2017 a 3/2017.

s c h v á l i l o:

- V súlade s ust. § 9a ods. 8 písm. e) zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov zámer prevodu

majetku z vlastníctva obce Lubina a to: pozemok - parc. reg. C-KN č. 313/2 – zastavané plochy a nádvorcia o výmere 36 m² a pozemok - parc. reg. C-KN č. 314/5 – ostatné plochy o výmere 76 m², do vlastníctva: Peter Hložka, trvale bytom 916 12 Lubina 294, za kúpnu cenu 4 Eur/m², t. j. celkovú kúpnu cenu 448 EUR. Dôvod prípadu hodného osobitného zreteľa je, že pozemky sú dlhodobo využívané za účelom obhospodarovania ako hospodárskeho dvora a nachádzajú sa v blízkosti nehnuteľnosti vo vlastníctve žiadateľa. Obec nemá záujem o iné využitie pozemkov.

- Zmenu rozpočtu obce Lubina rozpočtovým opatrením č. 7/2017 podľa § 14 ods. 2 písm. b) zákona č. 583/2004 Z. z., povolené prekročenie a viazanie príjmov a ods. c) povolené prekročenie a viazanie výdavkov nasledovne:

Príjmy:

Ekonomická klasifikácia	Slovné označenie	Suma rozpočtovaných príjmov	Suma navýšených, znížených príjmov
111003	výnos dane pouk. Uz.samospr.	336 300	16 940
212003	nájom 8 b.j.	17 800	- 15 900
212003	nájom Hrnčiarové	0	4 500
212003	Nájom Doma Pro 8 b.j.	0	6 300
312011	dotácia DPO SR	0	3 000
312008	z rozpočtu VÚC	0	1 600
456002	zábezpeky	0	1 200
Spolu			17 640

Výdavky:

Program	Funkčná klasifikácia	Ekonomická klasifikácia	Slovné označenie	Suma rozpočtovaných výdavkov	Suma navýšených výdavkov
11. 2. 5	01. 1. 1	632 001	plyn OcÚ	4 200	+1 990
3. 1. 2	08. 4. 0	633 006	DS materiál	500	+1 800

4. 1. 6	03. 2. 0	633007	špeciálny materiál PO	0	+3 000
9. 1. 2	01. 1. 1	633 001	nájom Hrnčiarové	0	+4 700
1. 5. 1	06. 2. 0	637 011	GP, štúdie, expertízy, posudky	2 000	+1 000
11. 2. 28	01. 1. 1	632 17	poplatky, odvody, dane	1 500	+1 000
11. 2. 40	01. 1. 1	641 009	transfery CVČ	0	+400
10. 1. 1	10. 2. 0	642 006	opatrovateľská služba	1 400	-600
1. 3. 2	01. 1. 2	637 005	audit	1 200	+300
1. 5. 4	06. 2. 0	637 004	Rozvoj obcí - rezerva	1 660	- 1 660
7. 5. 2	08. 2. 0	635 006	oprava, údržba múzeum	0	+300
4. 1. 7	06. 2. 0	716	prípravná a projektová dokumentácia	0	+910
7. 1. 3	08. 2. 0	633 001	Interiérové vybavenie KD G. Zocha Lubina		+4.500
Spolu					17 640

s ú h l a s i l o:

- So zabezpečením spracovania dokumentácie projektových prác, resp. projektu pre stavebné povolenie v rámci projektu IBV Lubina – lokalita Oholín a zároveň p o v e r i l o starostu obce zabezpečením výberu spracovateľa projektových prác, resp. projektu pre stavebné povolenie v súlade s platnými právnymi predpismi.

p o t v r d i l o:

- Že ako zriaďovateľ Základnej školy s materskou školou Samuela Štúra Lubina 1 plní podmienku finančnej

spôsobilosti spolufinancovania projektu „S pomocou to zvládnem“ a to zabezpečením čiastky vo výške 4 149 Eur, t. j. 5 % z celkových oprávnených výdavkov projektu. (Uvedené uznesenie bolo prijaté v súvislosti so Žiadosťou o NFP (kód NFP312010J605), ktorú predložila Základná škola s materskou školou Samuela Štúra Lubina 1, ako oprávnený žiadateľ, v rámci výzvy „V základnej škole úspešnejší“ vyhlásenej prostredníctvom operačného programu Ľudské zdroje, kód výzvy: OPLZ-PO1/2016/DOP/1. 1. 1-01, na projekt: „S pomocou to zvládnem“.).

Ako hospodárila obec v 1. polroku 2017

Na zasadnutí Obecného zastupiteľstva v Lubine dňa 28.9.2017 bola prerokovaná Monitorovacia správa k programového rozpočtu obce Lubina k 30.6.2017 vrátane plnenia rozpočtu za 1. polrok 2017. Rozpočet obce bol k uvedenému dátumu menený celkov 5x, každú zmenu schválilo Obecné zastupiteľstvo samostatným uznesením.

Z tabuľky vyplýva, že Obec dosiahla k 30.6.2017 prebytok v rozpočte vo výške 54 664,71 Eur, celkové príjmy sumu 417 443,87 Eur, čo je 41 %-né plnenie a celkové výdavky sumu 362 779,16 Eur, čo je 35 %-né plnenie.

Príjmovú časť rozpočtu tvoria príjmy z podielových daní, z daní z nehnuteľností, príjmy zo štátnych dotácií, ktoré sú určené na financovanie preneseného výkonu štátnej správy. Poplatky za komunálny odpad predstavujú nezanedbateľný zdroj príjmov pre obecný rozpočet. Bežné výdavky boli použité na financovanie vzdelávania (ZŠ s MŠ), administratívu, odpadové hospodárstvo, služby občanom (verejný vodovod, verejné osvetlenie, cintorín), údržbu komunikácií a verejných priestranstiev, na kultúrne a športové podujatia a pod.

Spolu		schválený	upravený	skutočnosť
Bežný + Kapitálový rozpočet	príjmy spolu (BR + KR)	690 244	718 034	416 316,37
	výdavky spolu (BR + KR)	672 774	1 022 354	353 731,58
	Celkový výsledok hospodárenia	17 470	-304 320	62 584,79

Finančné operácie (FO)	Príjmy (FO)	0	300 000	1 127,50
	Výdavky (FO)	17 470	17 470	9047,58
	Finančné operácie celkom	-17 470	282 530	-7 920,08

CELKOVÝ ROZPOČET	výsledný rozpočet príjmov	690 244	1 018 034	417 443,87
	výsledný rozpočet výdavkov	690 244	1 039 824	362 779,16
	Výsledný rozpočet	0	-21 790,00	54 664,71

Aj triedenie odpadu má svoje pravidlá

OcÚ

Od tom, že triedenie odpadu je environmentálne prospešné pre našu planétu, a v konečnom dôsledku aj pre nás samých, už dlho vieme. No napriek tomu vznikajú v našej obci čierne skládky a v niektorých prípadoch dochádza aj k nesprávnemu triedeniu odpadov.

Od 1. 1. 2017 zabezpečujú triedený zber plastov v našej obci Technické služby Stará Turá. Frekvencia vývozu je 1x za mesiac spred domácností, pričom vrecia s plastami musia byť vyložené pred dom deň vopred, alebo v deň vývozu najneskôr do 6. hodiny ráno. Od mesiaca máj 2017 pribudol k zberu plastov aj zber kovových obalov. Zbierajú sa rovnakým spôsobom ako plasty. Na tento účel sú k dispozícii na Obecnom úrade bezplatne vrecia, ktoré je možné vyzdvihnúť počas úradných hodín. Technické služby Stará Turá nám viac krát hlásili jeden podstatný problém, ktorý vzniká v súvislosti s triedením a zberom uvedených druhov odpadov – do vriec sú vhadzované aj také druhy odpadov, ktoré tam vyslovene nemajú čo hľadať. Aj týmto spôsobom preto dôrazne žiadame občanov, aby do vriec s plastami a kovovými obalmi nevhadzovali iné druhy odpadu. Výsledkom správneho a efektívneho triedenia by mal byť menší podiel vyprodukovaného zmesového komunálneho odpadu, čo na seba viaže aj zníženie poplatku za komunálny odpad. Lenže, k tomuto nebudeme môcť dospieť, ak sa nenaučíme dodržiavať základné pravidlá triedenia odpadu. Želaný efekt sa nedostaví a vyššie poplatky nikto z nás predsa platiť nechce.

Obdobným prípadom je aj zber použitého kuchynského oleja, tukov a masti. Zber tohto druhu odpadu prebieha v našej obci od roku 2012. Spoločnosť Ladisco, s. r. o. nám za týmto účelom bezplatne poskytla zberový kontajner, lieviky do domácností a za odobratý odpad nám dokonca zaplatí. Zberový kontajner bol umiestnený v budove Obecného úradu na poschodí, na ktorom sa nachádza pošta. Neskôr bol premiestnený za budovu Obecného úradu, čo sa ukázalo ako veľká chyba. Aj vyjdenie v ústrety má totiž svoje medze. Posledné vyprázdenie zberového kontajnera obsahovalo minimum použitého kuchynského oleja, aj to vo veľkej miere rozliateho

v kontajneri, a všemožné druhy iných odpadov – kuchynský odpad, zeleninu, farby, mazivá... Kontajner bol veľmi znečistený. Telefonát od manažérky marketingu spoločnosti nebol dvakrát príjemný, ale nemožno jej to zazlievať, práve naopak. Spoločnosť kontajner vyčistila s tým, že pokiaľ by sa uvedený prípad opakoval, odstúpi od zmluvy. Ano, sú aj iné spoločnosti, ktoré vykonávajú zber tohto druhu odpadu, ale nie bezplatne. Kontajner bol umiestnený naspäť do budovy Obecného úradu.

Prosím, vhadzujte do neho len použitý kuchynský olej, tuky a masť v uzatvorených PET fľašiach!

Revír ovládnú poľovačky

Prof. Ing. Ladislav Gulán, PhD., predseda PZ Lubina Roh

Výbor PZ Roh Lubina dáva do pozornosti občanov a verejnosti navštevujúcej kataster obce Lubina informáciu o organizovaní spoločných poľovačiek v uznanom poľovnom revíri Lubina v nasledovných termínoch: 25. 11. 2017 (sobota – lokalita Podkozince a okolie), 16. 12. 2017 (sobota – lokalita Rybníček a okolie), 26. 12. 2017 (utorok – lokalita Rybníček a okolie). Spoločné poľovačky sú plánované a v zmysle ustanovení zákona č. 247/2009 Z. z. o poľovníctve nahlásené nadriadeným orgánom štátnej správy a tiež Okresnému riaditeľstvu PZ. Upozorňujeme na túto skutočnosť každoročne z dôvodu zvýšenia bezpečnosti aj širokú verejnosť a žiadame všetkých obyvateľov a návštevníkov obce Lubina, aby si pri svojom pobyte v prírode, nielen v čase konania spoločných poľovačiek, ale aj počas celého roka uvedomovali, že súčasne je uskutočňovaný aj výkon práva poľovníctva a akceptovali našu činnosť s porozumením.

Z denníka činnosti a výjazdov DHZO

Text a foto: Ivan Krúpa, veliteľ

V noci dňa 13. septembra 2017 o 01:08 hod. nás vyzvalo Krajské operačné stredisko Integrovaného záchranného systému (KOS IZS) v Trenčíne k pomoci pri hasení osobného motorového vozidla v meste Stará Turá. Po prijatí správy o potrebe výjazdu veliteľ DHZO vyhlásil poplach hasičskej jednotke. Výjazdu sa zúčastnili dvaja hasiči – Juraj Saukulič a Ivan Krúpa s technikou Iveco Daily. Po príchode na miesto požiaru v Starej Turej sme sa zahlásili príslušníkom HaZZ z NMnV. Príslušníci HaZZ z NMnV už mali požiar osobného automobilu lokalizovaný, a tak nebol potrebný zásah DHZO Miškech Dedinka. Hasičská jednotka z Miškech Dedinky sa preto vrátila na svoju základňu o 01:35 hod.

Zo života lubinskej školy

Text a foto: Mgr. Erika Vrzalová, riaditeľka ZŠ s MŠ. Samuela Štúra

Áno je to tak. September už nám zaklopal na dvere a ohlásil nám príchod nového školského roka. Sme oddýchnutí a pripravení zhostiť sa svojich povinností, veď ako kedysi dávno povedal... (Aristoteles – starogrécky filozof):

Človek od prírody baží po vzdelaní. Má síce trpké korenky, ale sladké plody.

Cesta za vzdelaním vie byť náročná. Každý krok, ktorý urobíme, zvažujeme, hľadáme nie tú najkratšiu a najľahšiu cestu, ale tú, ktorá v nás zanechá stopu poznania. Všetci dobre poznáme ten pocit, ak na danú otázku vieme odpovedať, ak daný problém vieme riešiť – to sú tie sladké plody, ktoré nazbierame na ceste vzdelávaním.

A tak sme sa na túto cestu vzdelávaním vydali. Školský rok sme slávnostne otvorili v pondelok 4. septembra 2017. Najviac sa určite tešili naši najmenší žiaci, ktorí do školských lavíc sadali po prvý krát. Bol to pre nich vzácny deň, určite zostane nezabudnuteľným. Osobne ich privítala pani riaditeľka i pán starosta s milým darčekom.

Otvorenie školského roka 2017 – 2018

Aj žiaci ostatných ročníkov majú svoje očakávania. Čo všetko tento školský rok prinesie – noví spolužiaci, nové predmety, noví učitelia. Alebo kam na výlet či exkurziu. Aké súťaže a v nich drobné víťazstvá. A ako nájsť ten správny pomer medzi povinnosťami a odpočinkom? V tomto smere pomôže učiteľ, koordinuje, plánuje, povzbudzuje a spoločne tú správnu cestu nastavíme.

Ako každý rok, začali sme návikom civilnej obrany. Po skúšobnom vyhlásení poplachu a spoločnom nástupe sa žiaci II. stupňa prakticky vzdelávali v oblastiach brannej výchovy (zdravotná príprava, orientácia v teréne, použitie ochranných prostriedkov civilnej obrany, evakuačná batožina) a následne si tieto vedomosti overili v teste. Žiaci I. stupňa využili čas na návštevu pamätníka bojovníkov SNP v osade Náracie (Stará Turá). Začiatok septembra venujeme práci v kuchyni s využitím jesenných plodov. Tento krát sme zvolili slivky. „Koblihovanie“ – že o čo ide? Piekli sme spoločne slivkové koblihy. Jedno cesto zemiakové, jedno kysnuté. Vymiesiť, slivky očistiť, zabaliť do cesta, na plech a upiecť. A čo sme si upiekli, to sme si aj zjedli. Boli výborné!

Príprava domácich slivkových koblih

Druhým jesenným plodom je jablko. A s ním akcia „Jablčkovanie“. I keď tento rok na našich kopaniciach o jablká bola núdza, v Dunajskej Lužnej (dodávateľ školského ovocia) sa ich urodilo bohato. S dodávkou jabĺk nám pomohli a akcia sa mohla začať. Čo všetko sa z nich dá vytvoriť? Okrem výborných koláčov aj veľa kreatívnych postavičiek a dekorácií. Výstavka vo vestibule nám príjemne rozvoňala celú školu.

Jablková výstavka vo vestibule školy

Hodina dejepisu navyše

A ktoré plody ešte v jeseni zbierame? My šípky. A vo veľkom. Odovzdávame ich do zberne a za peniaze, ktoré takto získame, prispejeme triednym kolektívom.

Aby sme nehovorili len o zbieraní. I študijný život žiakov sme obohatili. Naším deviatakom pribudla v tomto školskom roku hodina dejepisu. Prioritne má byť určená exkurziám, besedám, obohatením vzdelávacieho obsahu o národné dejiny. To bol dôvod na exkurziu do Trnavy, kde mal práve zastávku Legio vlak, ktorý je spomienkou na prepravovanie sa československých legionárov naprieč Ruskom po Transsibírskej magistrále počas 1. svetovej vojny.

Európsky deň jazykov – 26. 9. „Koľko jazykov vieš, toľkokrát si človekom“. I to bolo motívom pripraviť žiakom školskú súťaž. Rôzna obtiažnosť v jednotlivých ročníkoch, rôzna forma otázok a zadaní, veľa z nich hrovou a zaujímavou formou.

Európsky deň jazykov a Víťazné družstvo žiakov I. stupňa

Európsky deň jazykov a Víťazné družstvo žiakov II. stupňa

Škola hrou a chémiou. Zaujímavé spojenie. Chemická show – ako bolo nazvané demonštračné predstavenie, ukázalo deťom, že chémia je bežná súčasť nášho každodenného života. Žiaci dostali návod ako si vyrobiť „sloniú pastu“ alebo plastelínu z bežných domácich surovín. Tiež boli poučení o tom, že existujú nebezpečné plyny, ktoré v kombinácii s kyslíkom a zápalnou iskrou vybuchnú.

Výroba domácej plastelíny

Hrdina remesla nám vybojoval 3 stavebnice a notebook

Deň otvorených dverí Trenčianskeho samosprávneho kraja (2. 10.). Na základe pozvánky sme sa ho zúčastnili. V hlavnej budove sa odprezentovali stredné školy so svojimi učebnými

odbormi. Mohli sme vidieť kaderničky i mechanikov. V kongresovej sále prebiehali vzdelávacie prezentácie z oblastí Trenčianskeho kraja. Jednou z nich i projekt „Hrdina remesla“, ktorý združuje stredné školy Trenčianskeho kraja. V rámci neho sme pre školu získali 3 veľké stavebnice Merkur a notebook, ktoré využijeme na podporu polytechnickej výchovy. Darčeky nám osobne odovzdal predseda samosprávneho kraja Ing. Jaroslav Baška. Ďakujeme!

Záložka do knihy, ktorá prináša priateľstvo

Každý z nás je iná osobnosť. To ako nás vychovali, v akom kolektíve vyrastáme, aké máme životné skúsenosti ovplyvňuje náš názor, činy. Presne o tom vypovedalo divadelné predstavenie „Punk Rock“, ktoré navštívili žiaci 8. a 9. ročníka v divadle Nová scéna Bratislava. Ústrednou témou boli vzťahy rovesníkov triedneho kolektívu. Priateľstvá, lásky, no i šikana, klamstvá. Vyhrotené situácie, ktoré skončili tragicky. Veľmi emotívne predstavenie a veľa zážitkov, ktoré si treba vo svojom vnútri vyhodnotiť.

Spomienka na hrdinov

Text a foto: Mgr. Anna Machajdíkova

„Kto padne v boji za vlasť, nezomiera.“

Tieto slová si prečítali žiaci prvého, druhého, tretieho, štvrtého a piateho ročníka ZŠ s MŠ S. Štúra v Lubine spolu s pani učiteľkami, keď si prišli v prvý septembrový týždeň uctiť pamiatku upálených deviatich partizánov z II. Stalinskej brigády v osade Náracie.

Spoločne navštívili i pamätník v Hlavine. Tu im pani učiteľka Machajdíkova porozprávala o hroznom osude Martina a Pavla Kostelných, spomenula i mladého, šestnásťročného Miška Medňanského, ktorý chcel varovať partizánov v Kostelných dome, neuposlúchol výzvu nepriateľa, nezastal a padol zastrelený do chladného snehu.

73 rokov obrúsilo bolesť, nenájdeme skromné domčeky v Náráci na svahu pod horou ani vypálenú Kostelných stodolu. Po viac ako štyridsiatich rokoch som sa vrátila na tieto miesta,

Chodíme s otvorenými očami

Text: Emília Čameková

*„Javorina šedá krásna, čaro slávy odvekej...
...Pod tú horú kraj môj rodný, žil a žije tam ľud verný...“*

Slová známej „lubinskej hymny“ charakterizovali v minulosti a charakterizujú aj v súčasnosti nielen malebnú prírodu Veľkej Javoriny, ale aj život a prácu ľudí žijúcich medzi pohoriami Malých a Bielych Karpát, v ktorom leží naša obec Lubina. Možno niektorým z nás, ktorí tu žijeme sa zdá, že sa tu nič nemení a nedeje. Opak je však pravdou. Aj napriek malým pracovným príležitostiam obec žije. Pulzuje v nej spoločenský, občiansky i duchovný život. Mladé rodiny sa sťahujú do nájomných bytov v novovybudovaných bytovkách. Tým sa zvyšuje počet obyvateľov obce, detí v Materskej i Základnej škole. Pozorné oko si všimne, že obe tieto budovy sú čiastočne zrekonštruované a sú v nich vybudované všetky podmienky pre rozvoj a vzdelávanie našich detí. K tomu patria aj vybudované detské ihriská pri Materskej škole a za Zdravotným strediskom. Obec sa dostáva do povedomia aj cez rôzne spoločenské a kultúrne podujatia. Niektoré z nich sa uskutočnili v zrekonštruovanom amfiteátri Roh. Za tým

A keďže zostal časový priestor, využili sme ho na návštevu mineralogickej zbierky v SNM. Sprievodkyňa rozprávala o tom, ako minerály vznikajú, čím sú dôležité, kde sa nachádzajú. Predstavila nám zbierku exponáty minerálov – boli nádherné, zaujímavé tvarom, farbou i veľkosťou jednotlivých druhov.

V rámci projektu „Záložky do kníh“ žiaci vyrábali záložky, ktoré si vymenili so žiakmi nám pridelenej družobnej školy v Radaticiach. Ku každej pripojili osobné želanie, nech sa im kniha stane priateľom. Nezabudli pripísať svoju adresu a listové priateľstvá sa môžu začať.

23. október je Medzinárodným dňom knižníc. Tento rok bol projekt zameraný na tému „Milan Rastislav Štefánik“. Žiaci II. stupňa si pripravili prezentáciu jeho života, s ktorou oboznámili ostatných spolužiakov. A aby sme sa dozvedeli viac z jeho života a diela, po obede sme v rámci exkurzie navštívili múzeum v Košariskách a Mohyly na Bradle. Teší nás záujem i rodičov a starých rodičov, ktorí sa tejto exkurzie zúčastnili spolu s nami.

ktoré som ako žiačka papradskej školy navštívila so svojimi spolužiakmi a učiteľkami. Chcela som ich ukázať našim žiakom, aby vedeli, že okrem pamätníka na vrchu Roh je v našom podjavorinskom kraji veľa miest, ktoré si zaslúžia našu úctu a tichú spomienku na ťažké obdobie 2.svetovej vojny a SNP.

všetkým sa skrýva množstvo vynaloženého úsilia a práce. Prechádzka obcou pokračuje okolo cintorína. Ten sa tiež postupne upravuje. Vašu pozornosť upútajú vymenené okná a dvere na dome smútku. Zvedavosť vás privedie bližšie a zbadáte vkusne natreté lavice farebne zladené s podsedákmi a celým interiérom miesta, kde sa konajú posledné rozlúčky s našimi najbližšími. Za tým všetkým sa skrýva veľa úsilia, citu, lásky ale hlavne práce. Poďakovanie patrí Ing. Martinovi Beňatinskému, starostovi Obce Lubina, celému obecnému zastupiteľstvu, sponzorom, dobrovoľníkom, ktorí svojimi rozhodnutiami, finančnými prostriedkami a obetavou prácou prispeli k rozvoju obce. Preto choďme s otvorenými očami, vážme si tých, ktorým záleží na zveľaďovaní, prospechu a napredovaní našej obce. Vážme si tých, ktorí priložia na úkor svojho voľného času ruku k spoločnému dielu prospešnému pre všetkých.

„Múdry je národ, keď si ctí svojich synov. Najmä ak úcta nevzišla z jeho pohľadu na pôvod, ale z vykonaných skutkov. Hrdí sú rodáci, ak majú synov veľkých činov.“

Človek nemusí byť sýty iba chlebom

Text: Ing. Simona Štepanovicová/Foto: Viliam Solovič, Ing. Lubomír Miklánek

*V taký deň
keď bilancujem všetko
hučí mi v hlave
tisíc včiel –
a ešte viacej zmätkov
Kladiem si otázky:
a hľadám odpovede:
Či som vždy pevne stál
či som to naozaj vedel
Či som sa neuhol
práve v tom
bode zlomu
a gestom Šamana
odrazil nepohodu
Uctieval s pokorou
jednotu slov a činov*

*aj zákon zákonov:
- Raz budem tiež len hlinou...*

*A v behu pocítim
že nenápadne starnem
Že život nedá sa
odložiť do čistiarne
že človek nemusí
byť sýty iba chlebom...*

*A drahšie nad všetko
sú len tie chvíle
s tebou...*

(Báseň *Sívaha*,
autor: Milan Hodál)

V živote človeka nastanú chvíle, kedy uvažuje o svojom živote a hodnotí svoju životnú cestu. Na tvári sa strieda úsmev so slzami. Veď boli radosti, boli aj smútky. Jeseň života si každoročne pripomíname v októbri ako Mesiac úcty k starším. Jesenný mesiac a jeseň života – dve paralely, ktoré spolu súvisia. Asi je to dané tým, že žiadny iný mesiac v roku starobu nevystihuje lepšie. Človek žne plody svojho života a práce, ohýba sa pod ťarchou rokov ako stromy pod ťarchou plodov, v tvári sa mu zrači pestrosť prežitého. Má v sebe múdrosť a zrelosť skúsenosti. Zvyknem hovoriť, že starší už pre nás a pre túto spoločnosť „niečo“ vytvorili. Teraz je rad na nás, aby sme my – mladí, urobili niečo pre túto spoločnosť, pre starších, aby aj oni mohli užívať plody našej práce. Takým „plodom“ bolo aj sobotné popoludnie 28. októbra 2017 venované pri prí-

ležitosti Mesiaca úcty k starším. Úcta k starším by mala byť spontánna, nenásilná, sústavná, ale najmä stála – a to nielen v mesiaci október. Starší ľudia si ju zaslúžia. Vekom nadobudli rôzne skúsenosti, ktoré nám môžu odovzdávať. Napokon, vďačíme im za svoj život. A preto Obec Lubina spoločne so Základnou organizáciou Jednoty dôchodcov Lubina uvili kytičku z piesní, básní, teplého ľudského slova ako poďakovanie svojim starším občanom za ich prácu, za to, že sú. Pred 16. hodinou sa pomaly začala zaplňovať vynovená sála Kultúrneho domu Gustáva Zocha, do ktorého pribudli nové stoly a stoličky, na chodbu nové závesy a záclony. Vyzeralo to naozaj krásne. Slávnostne prestreté stoly, jesenne vyzdobené pódium, o ktoré sa postarali šikovné ruky Janky Ostrovskej. Posedenie básňou *Zrelý vek* otvorila Katarína Kučerová. Krátkym príhovorom som privítala prítomných seniorov a poďakovala im za to, že prijali naše pozvanie s priánim, aby sa cítili príjemne, zabavili sa, zatancovali si, či pospomínali na časy minulé. Toto stretnutie svojou prítomnosťou pocítili aj významní hostia – poslanec Národnej rady Slovenskej republiky a poslanec TSK Dušan Bublavý, podpredseda TSK Jozef Trstenský a poslankyňa TSK Kvetoslava Hejbalová a Anna Halinárová. A ako sa na správnu návštevu patrí, neprišli s prázdnyimi rukami. Do dobrej nálady, či do tanca doniesli vínečko – lahodný zlatistý mok.

Po príhovoroch poslanca NR SR a poslanca TSK Dušana Bublavého a starostu obce Martina Beňatinského, ktorí vyjadrili úctu všetkým seniorom, popriali im hlavne veľa zdravia do ďalších rokov, veľa lásky od najbližších, sme sa rozospievali a podaktorým sa roztancovali i nohy pod stolmi za spevu a hudby speváckeho telesa *Bella Musica*, za ktorým stojí dvojica šikovných krásnych mladých ľudí - Lukáš Trautenberger a jeho partnerka Michaela Pavlíková. S programom pod vede-

Bella Musica

Zľava: Ing. Jozef Trstenský, PhDr. Kvetoslava Hejbalová, Mgr. Dušan Bublavý, Ing. Anna Halinárová, Ing. Martin Beňatinský, Ing. Simona Štepanovicová

ním pani učiteľky Anny Machajdikovej vystúpili žiaci a žiačky zo ZŠ s MŠ Samuela Štúra Lubina a s básňami, piesňou tak poďakovali, nielen, svojim starým rodičom za ich lásku a podporu. Humor je korením života a Jeseň života predsa nemusí byť smutná. A oslava našej Jesene života veru smutná nebola. Humorno-satiricko-ironické pásmo Kataríny Kučerovej rozosmialo celú sálu a vytvorilo tak živnú pôdu pre spevácku skupinu Bukovčané z Bukovca. Tí len potvrdili staré známe, že „Myjavci“ sa baviť vedia. Bolo veselo. Úsmevy a spokojnosť ovládla nielen seniorov, ale aj tých, ktorí stáli za organizáciou tohto podujatia. Dôkazom toho je aj pamätná kniha obce obsahujúca podpisy a milé odkazy s poďakovaním za krásny program, za pozvanie. Ved' o to nakoniec aj išlo, aby každý,

kto sa tohto podujatia zúčastnil, odchádzal šťastný, spokojný, s hrejivým pocitom na srdci. A kto nebol, môže banovať. Ďakujem, že som mala možnosť podieľať sa na tomto krásnom podujatí a spolu so mnou aj ľudia, ktorých si vážim a mám rada.

Patrí sa mi na tomto mieste poďakovať za pomoc a spoluprácu tým, ktorí mi na úkor svojho voľného času pomohli pripraviť toto pekné sobotné popoludnie pre našich seniorov: mojej mame, Ing. Kataríne Kučerovej, Inge Rubaninskej, Ľubici Ostrovskej, Alene Srnánkovej, Monike Ivanovej, Jane a Miroslavovi Ostrovským, Zuzane Sadloňovej a Kataríne Krásnej.

Bolo veselo. Aj vďaka Ing. Kataríne Kučerovej.

Nesmú chýbať na žiadnom podujatí - členovia ZO JDS Lubina, zľava: Milada Solovicová, Emil Janovic, Anna Bačová – predsedníčka.

Spevácka skupina Bukovčané z Bukovca. Zábava zaručená.

Holubyho chata na Velké Javořině spojená s působením legionáře z ruské fronty Aloise Zálešáka v době II. světové války

Text: PhDr. Miroslava Poláková, PhD. (Gymnázium Uh. Hradiště, Fakulta masmédií PEVŠ Bratislava)/
Foto: Soukromý archiv Antonína Kadlčíka, Kunovice

Pokračování z minulého čísla.

Dohodlo se 10 základních směrů přechodů včetně jejich variant a rozvětvená síť záchytných bodů na Slovensku¹. Chata na Javořině se stala křižovatkou několika cest, které se protínaly z Hornácka a Uherskobrodská². Stravu a úkryt zde poskytoval Alois Zálešák³ se svojí ženou Emilií. Kontakty s gen. Aloisem Eliášem měli zprostředkovány přes jednoho z hlavních organizátorů ústřední převaděčské sítě z Prahy Emanuela Truhláře⁴.

Turistická ubytovna na Javořině se stala frekventovaným opěrným stanovištěm pro uprchlíky z okolí Prahy, Prostějova, Uherského Brodu, Uherského Hradiště a z Hodonínska. Alois Zálešák k tomu po válce poznamenal: „Přicházely k nám celé skupiny studentů a jiných uprchlíků, lidí nám neznámých, kteří se hlásili buď krycími jmény, nebo domluvenými hesly. A těm jsme pomáhali přes Javořinu. Někteří byli nedostatečně oblečení, někteří bez peněz, nebo měli jako zavazadlo pouze batoh, který k dalšímu cestování po Slovensku byl nápadný, a proto nevhodný. Vybavovali jsme je podle potřeby kufry, klobouky, v podstatě nutnými věcmi na cestu, i finančními prostředky. Dávali jsme jim další doporučení na Slovensko a převáděli jsme je na kopanice.“⁵ Z rukou převaděčů a spojek cesty uprchlíků obvykle vedly do Moravského Lieskového či do Lubiny.⁶

Prostoru Strání-Květná a Velké Javořině přisuzovala Obrana národa i Vela velký význam. Daleko větší než samotné oblasti kolem Velké nad Veličkou, kde se konala 22. července zakládající schůzka převaděčů. Z Květné totiž vedla cesta přímo do středu západního Slovenska, to znamenalo mezi Polsko a Maďarsko. Po přechodu hranice se mohl každý uprchlík v Novém Městě nad Váhom ještě před 1. zářím 1939 rozhodnout, zda jeho další cesta povede na sever, či na jih.⁷

Snaha pomoci lidem, kteří museli nebo chtěli opustit protektorát, byla hned na počátku okupace velmi silná. Utečence podporovalo poměrně hodně lidí, jejichž jména dodnes nejsou všechna známa. Převaděči těžili z dlouholetých znalostí terénu a dokázali přizpůsobivě přecházet zelenou hranici podle momentální situace. Snad jedinou příznivou okolností, kromě zkušeností s lesů, která jim při přechodech přála, bylo deštivé počasí, mlhy a husté sněžení.

Do převádění se zapojovali místní sokolové a orli, hajní, úředníci z příhraničních vesnic, zajišťující za prací do měst, kde přebírali uprchlíky, zaměstnanci autobusové či místní podnikové dopravy, taxikáři, obchodníci a hospodští, kteří poskytovali ubytování, a rovněž české četnictvo. Před začátkem války ještě nikdo netušil, jaké tresty budou od Němců za tuto činnost následovat.

Za první republiky neexistovala mezi Moravou a Slovenskem v podstatě žádná hranice. Lidé z pohraničí se navzájem nejenom velmi dobře znali, ale měli zde rodinné vazby a jejich pozemky nerespektovaly hraniční čáru. Nebylo proto zapotřebí vytvářet pro převádění nově prověřované známosti.

Základními záchytnými středisky na Slovensku byly Trenčín a Zlatovce, Nové Mesto nad Váhom a Stará Turá.

O realizování přechodů přes Slovensko a dále se zasloužila především Obrana národa v Bratislavě, kterou řídil bývalý major československých legií Josef Dřimal. Po předání valut a falešných dokladů, což v některých případech zrealizovali i samotní manželé Zálešákoví, byly osoby doprovázeny spojkami na slovensko-maďarskou hranici. Trasy orientované převážně do Bělehradu vydržely v provozu až do okupace Jugoslávie v roce 1940.⁸

O utečence se v Novém Městě nad Váhom staral Jan Sklenář, berní úředník Handl⁹ a v hotelu Kollár, naproti železniční stanici, jeho majitelé Božena a Ján Kollárovi¹⁰. Manželé Kollárovi zařizovali další cestu na východ do Michalovců do hotelu Evropa nebo na maďarské hranice do Čataje.

V létě 1939 se přechody přes Strání uskutečňovaly takřka denně. Jedním z takových doslova emotivních příběhů je přechod osmi letců. Podle obvyklého plánu přešli hranici během dvou dnů. Autodoprovce Zdeněk Möller je vysadil z autobusu před Květnou na rozcestí U Křížků. Po sdělení hesla Vlasta a odpovědi U třech buček je spojka odvedla do Květné, kde se připravili na další cestu. Před večerem je vyzvedl ve služební uniformě český strážmistr Ludvík Peša¹¹ a poté je odváděl směrem na Velkou Javořinu. Sám šel lesem několik metrů před celou skupinou. V okamžiku, kdy se cestou střetl s německou finanční hlídkou, byli uprchlíci i se spojkou ukryti ve tmě. Šťastně se dostali k Zálešákům a po odpočinku, získání patřičných informací a proviantu je strážmistr Peša převedl z Holubyho chaty až na lubinské kopanice do hostince k Zemanovičům. „Přešli kúsok po lúke a lese a za chvíľu spojka oznamuje, že sú na moravsko-slovenskej hranici. V skupine to hrklo. Zastali. Chvíľka ticha a naraz sa letci vrhajú na zem, kropia ju slzami a bozkávajú... Spojka sa odvracia so slzami v očiach. Zdraví, nebojácní chlapi plačú a lúčia sa so svojou ubolenou vlastou. Mľčky prisahajú, že v ďalekej cudzine... verní zůstaneme.“ Druhého dne ráno převlečení za místní kopaničáře se letci dostali do hotelu Kollár v Novém Městě nad Váhom. Vlakem poté pokračovali úspěšně až na maďarské hranice.¹²

Situace uprchlíků se částečně změnila po vypuknutí války. Jediný směr jejich cesty vedl ze slovenské hranice směrem na Maďarsko. Největší intenzity dosáhly úteky na přelomu

roku 1939 a 1940. Za účelom ilegálneho prekračovania hranice pokračovalo získavanie finančných prostriedkov. Mnoho prechodů skončilo úspešne, ale zároveň sa množila anonymní udání upozorňující na plánované prechody.

Pokračování v ďalšom čísle.

VYSVETLIVKY:

- 1 Soukromý archiv Vladimíra Maděry, Velehrad. MADĚRA, V.: *Obrana národa na Uherskohradištsku. Velehrad 1998, strojopis, s. 52–53, 359–360.* MIČKA, A.: *Pěšinkami Horňácka. Hodonín 1987, s. 33–34.* SÚPKOVÁ, J.: *Odboj v podjavorinskom kraji po 14. marci 1939 do vypuknutia SNP. In: Súpková, J. – Marták, D.: Podjavorinský kraj v Slovenskom národnom povstaní. Bratislava 1989, s. 16.*
- 2 MARTINČEK, M.: *Ako to bolo s Holubyho chatou? Bílé – Biele Karpaty 2012, č. 1, roč. XVII, s. 18.)*
- 3 *Na žádost byla Aloisi Zálešákovi k 23. 1. 1933 vyřízena Krajským úřadem v Bratislavě hostinská koncese. (Z rozhovoru autorky textu s PhDr. Elenou Mannovou, CSc. (nar. 13. 8. 1951 v Bratislavě), vnučkou Aloise Zálešáka, v Bratislavě dne 6. 11. 2016. Soukromý archiv PhDr. Eleny Mannové, CSc., Bratislava. Kopie potvrzení pro Aloise Zálešáka vydaného Okresním úřadem v Novém Městě nad Váhom dne 24. 1. 1938. ČOUPEK, J. – PAULE, O.: Českoslovenští legionáři – rodáci a občané okresu Uherské Hradiště 1914–1920. Uherské Hradiště 2000, s. 65.)*
- 4 *Emanul Truhlář (nar. 16. 12. 1903 v Nové Včelnici) pocházel z 10 dětí. Mládí prožil v Nové Včelnici, kde chodil do Sokola a spoluzakládal místní organizaci Skautingu. Absolvoval obchodní školu v Jindřichově Hradci a v roce 1920 odešel na Podkarpatskou Rus jako úředník státní nemocnice do Berehova. Zde navázal kontakty s čs. důstojníky a začal spolupracovat s vojenskou zpravodajskou službou. Po Mnichovu pomáhal evakuovat berehovskou nemocnici a přes Maďarsko a Jugoslávii se vrátil do Prahy. V rámci Obrany národa vytvořil síť nejméně 40 spolupracovníků od Prahy až po Bělehrad. Byl v přímém spojení s gen. Eliášem a podílel se na vytváření převáděcích kanálů*

- zejména pro důstojníky čs. armády. Nosil při sobě doklady na jméno Emil Trnka. Zatčen byl náhodně 8. 3. 1940. Prošel žalářem na Pankráci, v Drážďanech, Gollnowě až byl nakonec odvezen k soudu do Berlína. Popraven byl 2. 10. 1942 Plötzensee.*
- 5 *Soukromý archiv PhDr. Eleny Mannové, CSc., Bratislava. Zálešák, A. – Zálešáková, E.: Naše vojnové spomienky na Javorinu. [Trnava], strojopis, s. 1.*
 - 6 *SÚPKOVÁ, J.: Odboj v podjavorinskom kraji po 14. marci 1939 do vypuknutia SNP. In: Súpková, J. – Marták, D.: Podjavorinský kraj v Slovenskom národnom povstaní. Bratislava 1989, s. 17.*
 - 7 *FRAŇOVÁ, L. – HRABOVSKÁ, O. – OSTROVSKÝ, M.: Lubina vo vojnových príbehoch. Nové Mesto nad Váhom 2013, s. 58–59.*
 - 8 *BURIÁN, L.: Uherskohradištsko proti fašismu. Uherské Hradiště 1984, s. 129, 138. SÚPKOVÁ, J.: Odboj v podjavorinskom kraji po 14. marci 1939 do vypuknutia SNP. In: Súpková, J. – Marták, D.: Podjavorinský kraj v Slovenskom národnom povstaní. Bratislava 1989, s. 16–17.*
 - 9 *VRBA, Z.: Rudá růže. Studia Comeniana et historica, dvojčíslo 22, roč. X/1980, Uherský Brod [1981], s. 44. OV ČSBS UH, PAULE, O.: Obrana národa na Uherskohradištsku. Uherské Hradiště 1993, strojopis, s. 108.*
 - 10 *Ján Kollár (nar. 1893 v Melčicích, okr. Trenčín), Božena Kollárová (nar. 1902 v Třebenicích), rozená Preisssová. V roce 1950 se z Nového Mesta nad Váhom odstěhovali a jejich hotel byl po znárodnění od roku 1955 přejmenován na hotel Javorina. Manželé Kollárovi zemřeli v Bratislavě, Ján v roce 1979 a jeho žena 1997. (FRAŇOVÁ, L. – HRABOVSKÁ, O. – OSTROVSKÝ, M.: Lubina vo vojnových príbehoch. Nové Mesto nad Váhom 2013, s. 48.)*
 - 11 *Ludvík Peša (nar. 1. 5. 1912) byl členem záchranného střediska pro přechod hranice Strání-Květná. Za tuto činnost byl zatčen, vězněn v Brně a 1. 8. 1943 zahynul v Osvětimi. (BURIÁN, L.: A kdybych prošel celý svět, vás už nepotkám. Uherské Hradiště 1990, s. 58. OV ČSBS UH, PAULE, O.: Obrana národa na Uherskohradištsku. Uherské Hradiště 1993, strojopis, s. 201.)*
 - 12 *ŠTUKOVSKÝ, Š.: Cesty k památku. Bratislava 1965, s. 9–12.*

65 rokov od pádu stíhacieho lietadla S-199 nad Lubinou

Text a foto: Ing. Oľga Hrabovská

Už len pamätníci si spomínajú na trosky lietadla neďaleko Súpkovej záhrady. Bola to smutná udalosť – 7 rokov po vojne a pre občanov Lubiny jedna z nezabudnuteľných, keď utekali na miesto havárie a na vlastné oči videli trosky lietadla a mŕtveho mladého letca. Verejnosť sa vtedy veľa o havárii nedozvedela a tak dedinou sa šírili rôzne „zaručené“ správy. Ako šiel čas, na všetko sa postupne zabudlo, iba v lubinskej matrike zostal záznam, že 7. októbra 1952 na území obce

Havarované lietadlo

našiel smrť 22-ročný letec čsl. armády Jozef Vaněk. Po 65. rokoch odkrývame a na pravú mieru uvádzame základné informácie. Vďačíme za ne pánovi Ondrejovi Janšovi z Brezovej pod Bradlom. Jeho srdcovou záležitosťou sú lietadlá a osudy letcov. Jeho vedomosti a materiál k týmto témam sú obdivuhodné a veľakrát nám nezištne pomohol i pri exponátoch nášho múzea.

V tom čase „studená vojna“ bola veľkou

obavou. Dôstojníci čsl. letectva por. Z. Rodr a ppor. J. Vaněk 7. októbra na letisku v Brne držali pohotovosť. Vyštartovali stíhať narušiteľa, lietadlo ktoré nebolo ohlásené. Nad územím východne od Myjavy dostali sa do mrakov s nízkou základňou. Prišla správa o zrušení poplachu. Narušiteľom bola vlastná Dakota. Vedúci por. Rodr vydal pokyn k návratu a začal klesať. Jeho umelý horizont nefungoval. Vleteli do

ppor. Vaněk

oblačnosti. Pri rýchlosti 500-600 km/h neskoro zbadal svoj omyl a prudko začal stúpať. Jeho manéver v blízkosti zeme sa stal osudným ppor. Vaněkovi. Pri vyberaní klesania sa mu nepodarilo lietadlo vyrovnať, a tak pravým krídlom zachytil o zem, a lietadlo sa rozbité v lubinskom chotári v blízkosti Súpkovej záhrady. Ľudia, ktorí pracovali na poli, žiaci, ktorí cestou z Meštianskej školy v Starej Turej prišli na miesto havárie, videli už len na ploche 50x 700 m rozmetaný stroj a nehybné telo mladého muža v leteckej kombinéze. Druhému

letcovi sa podarilo lietadlo vyrovnať a v panike z oblačnosti sa pokúsil o núdzové pristátie. To však nevyšlo a stroj Avia S-199 havaroval v blízkosti Rudníka. Lietadlo bolo zničené, ale por. Rodr prežil. Za 45 minút nad miestom katastrofy oblačnosť sa rozpadla a vyšlo slnko. Bol to osud?

Spomíname na udalosť pred 65. rokmi, snažili sme sa priniesť pravdu a vyvrátiť rôzne dohady o tomto leteckom nešťastí. A tiež venovať tichú spomienku na mladého letca - manžela a syna. Výsledky vyšetrovania sú v archíve VUA Praha

Spomienka na partizánske boje

Text: Ing. Simona Štepanovicová, príhovor: Ivan Šimo, predseda ZO SZPB Myjava

Krivosudy sa nachádzajú na Poriadí pri Myjave. Človeku sa môže ľahko stať, že si ich zamení s obcou Krivosúd Bodovka, ktorá leží v okrese Trenčín. Po prečítaní tohto článku, si dovoľím tvrdiť, že tomu už tak nebude. Krivosudy ukrývajú veľmi dôležitý medzník našej histórie, o ktorom by ste mali vedieť. Dúfam, že tento článok bude impulzom, ktorý nasmeruje vaše kroky na miesto, kde mal tábor partizánsky oddiel Hurban pod velením Miloša Uhra.

V sobotu 16. septembra 2017 počasie nebolo príliš vľúdne. Šedo, po daždi, prerušované mrholenie. Ale svojím spôsobom to umocňovalo spomienkové podujatie venované partizánskym bojom pri partizánskych bunkroch v Krivosudoch na Poriadí. Cesta k týmto bunkrom vedie cez les a na prvý krát odporúčam skúseneho navigátora, lebo ľahko sa môže stať, že zabľúдите. Cesta je zjazdná aj pre osobné vozidlo, ale prejsť ju pešo, je predsa len krajší zážitok. Škoda len, že les nemôže rozprávať...

Na spomienkovom podujatí sa zišli predstavitelia Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov, Zväzu vojakov SR Klub Nové Mesto nad Váhom, zástupcovia samosprávy mesta Myjava, obec Lubina bola zastúpená poslankyňou Obecného zastupiteľstva Mgr. Annou Machajdíkovicou, prednostkou OcÚ Lubina Ing. Simonou Štepanovicovou, členom ZO SZPB Lubina pánom Emilom Janovicom a rodákom obce Lubina Viliamom Solovičom. Nechýbali ani občania, či mládež z Myjavy a Poriadia, Myjavskí heligonkári a Klub vojenskej histórie Senica, ktorý má mimoriadnu zásluhu na tom, že partizánske bunkre boli zrekonštruované. Hymna Slovenskej republiky sa rozzvučala lesom v podaní známeho myjavského populárneho speváka ľudových piesní pána Jaroslava Hargaša. O partizánskych bunkroch, ich vzniku a úlohe, ktorú zohrali sme sa dozvedeli z príhovoru predsedu ZO SZPB Myjava a zároveň podpredsedu SZPB Oblastná organizácia Nové Mesto nad Váhom Ivana Šima: „Zišli sme sa tu dnes, aby sme si pripomenuli nielen vznik SNP, ale hlavne vznik partizánskej brigády J. V. Stalina a v tejto brigáde vznik

partizánskej brigády Hurban a neskôr Uher. Dovoľte, aby som v krátkosti povedal o tom, ako táto skupina vznikla a čo tomu predchádzalo. Koncom júna – začiatkom júla 1944 sa sformovala okolo Valentina Medveďova skupina asi 15 ľudí, predovšetkým to boli vojaci Červenej armády, ktorí utiekli z nemeckých zajateckých táborov, bolo to v priestore krajňanských kopianíc. Pod Javorinou sa začínajú organizovať ďalšie skupiny mladých ľudí, ktorí nechceli ísť do Slovenskej armády, ale chceli bojovať proti nenávideným Nemcom. Skupina sa zakrátko rozrástla a bolo treba sa rozdeliť. A to v tomto období už bolo pod Javorinou okolo 250 prevažne mladých ľudí, ktorí nechceli nastúpiť na základe mobilizácie do Slovenskej armády a bojovať po boku nemeckej armády proti Červenej armáde. Tak sa musela takáto skupina rozdeliť, vznikli 3 skupiny, ktorým velili Miloš Uher, Štefan Čúvala a Ján Repta. A práve Uhrova skupina mala svoje stanovisko na tomto mieste, tu na Poriadí – v Krivosudoch.

Vznikali problémy s výzbrojou, výstrojom, stravovaním, tak si rozdelili úlohy.

Bolo treba zabezpečiť aj ubytovanie. A práve dňa 6. 10.

sa vybudovali tieto tri bunkre a nad nimi zemľanky, ktoré slúžili ako ubytovanie. Mali ste možnosť si pozrieť v akých podmienkach partizáni museli žiť. V tento deň sa konala porada veliteľov skupín a dohodlo sa, že sa utvára Zjednotená partizánska brigáda na západnom Slovensku. Zároveň sa vytvorilo aj velenie brigády, ktoré malo v tom čase, ako som už spomenul, viac ako 250 členov. Veliteľom sa stal pplk. Červenej armády I. D. Dibrov, náčelníkom sa stal Jozef Brunovský a komisárom Dominik Kováč. Prvé sídlo štábu bolo na Šlahorovej (v Krivosudoch). Pre takýto počet ľudí bolo však treba zabezpečiť ubytovanie, bývalo sa aj v stanoch, bolo treba zabezpečiť stravovanie, tu veľmi pomohli domáci obyvatelia a obchodníci z obcí, ale hlavne bolo treba zabezpečiť zbrane a strelivo, ktoré vo veľkom množstve išlo z Novomestských kasární. Boli ochotní aj poľovníci, ktorí zapožičali na nevyhnutne potrebný čas aj svoje poľovné zbrane.

Každého nového príslušníka bolo treba preveriť, a ten musel prejsť prisahou. Potom, keď prešli prisahou a stali sa členmi partizánskej skupiny, mohli sa zúčastňovať drobných akcií, ako napríklad robili deštruktívne železničnej trate Veselí nad Moravou – Nové Mesto nad Váhom, vyhadzovali mosty a nadjazdy nad železnicou, ničili nemecké vojenské transporty, ktoré sa presúvali, či už po železnici, alebo po cestách. Z tohto sídla partizánov odišla skupina, ktorá vykonala sabotážny akt pri Trenčianskych Bohuslaviciach.

Ku skupine bolo prijatých veľa nevojakov z okolia Starej Turej, Myjavu, ale aj z protektorátu - z Českej republiky prichádzalo veľa oddaných vlastencov, a pre týchto sa tu v týchto priestoroch usporiadal výcvikový tábor, kde sa učili zaobchádzať so zbraňou, a po stránke teoretickej, ako sa majú chovať pri presunoch, pri ústupoch a tiež i nástupoch do rôznych bojových akcií. Títo mladí vlastenci pristupovali s veľkou vážnosťou k výcviku a boli si vedomí svojich vlasteneckých povinností. Hlásili sa dobrovoľne na rôzne hliadky, do strážnej služby a hlavne na pripravované akcie proti nepriateľom.

Lubinskí gajdoši - gajdoš Filúz a gajdoš Uhelný

Text a foto: Ing. Oľga Hrabovská

Jozef Eudovít Holuby, kňaz, národopisec, botanik – lubinský rodák, vo svojich „Obrázkoch zo Slovenska“ (vyšli v Slovenských pohľadoch XVII 1897) napísal: „Ešte pred 25 rokmi žil na lubinských kopaniciach pod Javorinou povestný gajdoš Filúz, šťastný improvizátor vtipných a kúsavých pesničiek.“

Traduje sa, že pochádzal z osady u Filúzov. Musel byť nielen dobrý hudobník, ale aj veľmi spoločenský, vtipný a znalý vtedajších pomerov. Bol obdarený hudobným sluchom,

Dňa 10. 10. 1944 o 23.30 hod. bol tunajšou skupinou úplne zničený most pri železničnej stanici Poriadie. Záškodnícku prácu vykonala skupina partizána Rešetku. Trhaviny sa tam dopravovali v ruksakoch na chrbtoch a robilo to len jedno družstvo. Bojovú ochranu vykonávala jednotka, ktorej velil Miloš Uher.

Miloš Uher, ešte pred prisahou partizánov, prerokoval s Dibrovom plán prepadu nemeckej posádky v Starej Turej, ktorá bola ubytovaná v školách a na pošte. V tomto boji padlo viac ako 100 Nemcov a asi desiatka partizánov. Potom sa Uhrova skupina stiahla späť na svoje stanoviská pod Javorinu, hlavne do osady Španie a do okolia Bošáče, ale aj na tomto mieste bola jedna partizánska čata z tohto boja. To bola jedna z veľkých akcií partizánskeho oddielu Hurban. Velenie partizánskeho hnutia bolo v Ukrajinskom Kyjeve a to rozhodlo o prijatí oddielu Hurban do II. Stalinskej partizánskej brigády. Osady Hlavina a Nárcie - mužov osád buď postrelali, alebo zavreli do domov a tieto zapálili. Tieto osady už nikdy neboli obnovené.

Uhrova skupina aj po jeho smrti, keď padol v boji pri Cetune, bojovala až do víťazného konca II. svetovej vojny a pomáhala oslobodzovať nielen Starú Turú a Myjavu a ich okolie, ale aj široké okolie pod Javorinou.

Veľkú daň zaplatilo ľudstvo vojne. Môžeme byť právom hrdí, že náš národ a, samozrejme, aj občania nášho regiónu, sa so zbraňou v ruke postavili proti fašizmu. Že bojovali za mier, za demokraciu, za slobodu. Želajme si a robme všetko preto, aby sme už nikdy nezažili vojnu. Bráňme odkaz bojovníkov za našu slobodu, za mier na zemeguli, aby sa nemuseli budovať takéto bunkre. Nezabudnime – v zárodkoch potierajme všetky snahy o nedoceňovanie tohto zápasu. S pietou a hlbokou úctou aj dnes, práve dnes, sa pokloňme pamiatke tých, ktorí tento boj vybojovali. S veľkou úctou spomínajme na tých, ktorí položili svoje životy, aby sme my dnes mohli žiť.“

veselou a bezstarostnou povahou. Bol vrah i súci chlap: „Už nebol mladý, no bys' čakal, až by sa švárnej dievky zľakal!“ Aj Filúz priznáva. Mne sa páči taká žienka, čo má sukne po kolienka, čo má nôžky ako strunky, pri muzike štrnky-brnky...“

Možno naozaj mu bolo dobre žiť – ako v „Balade o gajdošovi Filúzovi“ píše Ludmila Podjavorinská: *Dobre bolo, Filúzko,*

Gajdoš Filúz

dobro bolo tebe, že ti gajdy, gajdence darovalo nebe!

Koľko ráz sa stalo – spomína J. L. Holuby, že za svoje štipľavé pesničky miesto honoráru dostal bitku. Tak, raz pri všeobecnej pozornosti poslucháčstva na svadbe, ktorej bol aj richtár prítomný, zaspieval: *Čiaže je to kopanica na ty štyri kopce? Čiaž by bola? Richtárova, čo nakradol z obce.*

Pretože sa opovážil hlavu obce verejne tak uraziť a potupiť, povstali mu z toho veľké ostudy a richtár mal do smrti naňho zlé oko.

Ubíhal čas a hudobníci menili svoje nástroje. Na zábavách hrávali kapely s husľami a basou. Zaznievali ľubozvučnejšie melódie do spevu i tanca. I dievky si pochvaľovali, že pri husliach sa lepšie tancuje – „lebo pri gajdách bolo treba silno nohami dúpať“. Tiež na svadby ľudia prestali pozývať gajdošov. Radšej si obstarali pár muzikantov s husličkami a basou. A keď sa neskoršie do kapely dostali i dychové nástroje – gajdoši zostali zabudnutí. Nikto ich už na svadby, tancovačky a do krčmy nevolal. Stávalo sa, že zármutok či hnev zapíjali v krčmách. Spomínali na zašlé časy, keď boli gajdy vzácnym hudobným nástrojom a gajdoši si žili veselo, uprostred rozospievaných a roztancovaných ľudí. Mali postarané nielen o dobré jedlo a pitie, ale ušla sa im aj výslužka či koruna. Takto sa zrejme umáral v niektorej podjavorinskej krčme i náš Filúzko. Keď už nestačili korunky na pitie a nebolo ani štedrých ľudí, ktorí by zaplatili, „založil“ v krčme svoje milované gajdy.

O gajdošovi Filúzovi dnes vieme iba z týchto uvedených prameňov. Ani osadu u Filúzov už na lubinskom nenájdete. Len pár chalúpok v bzinskom chotári, ktorý hraničí s lubinským od Lipovca – nesie názov U Filúzov.

Ale vieme o pravdivosti iného príbehu z Lubiny. V r. 1906 na pozvanie J. E. Holubyho prišiel do Lubiny hudobný skladateľ Leoš Janáček. Tešil sa štedrej pohostinnosti môjho pradeda, vtedajšieho cirkevného dozorca ev. cirkvi v Lubine – Jána Slávika-Kubiču.

Ako často spomínala babička Anna Haruštiaková, rod Slávik-Kubiča, Leoš Janáček zotrval v Lubine niekoľko dní a zapisoval si do notovej osnovy melódie našich piesní. Veľmi sa zaujímal o gajdošské umenie Jána Uhelného, ktorý býval na dolnom konci v malom domčeku vo dvore oproti Slávikovcom-Kubičatech. Bol to vraj vychýrený gajdoš. Vedel krásne hrať na svoje gajdy a hovorí sa, že keď ich začal stískat' pod pazuchou, nejedno dievčenské srdce sa pri hre tohto lubinského gajdoša potešilo, ale i zaplakalo. Ale to je už iný príbeh.

O nenaplnenej láske jednej lubinskej dievčiny a gajdoša Uhelného.

Gajdoš Uhelný žil na dolnom konci dediny. Nebol gazdom, nemal majetku, iba nevelký dom s pitvorom. Jeho domec bol zastrčený vo dvore, kde bývali ďalší dvaja gazdovia. A tak do stodoly i do humna museli Uhelných chodiť cez susedove „návracie“. Ale keď na jar domec vybielili a podmazali „na svetlo“ – modrou farbou a v okienkach sťa dľaň rozkvitli muškáty a zazelenal sa janiček, domček vždy opeknel. Gajdošovi to stačilo, niečo si privyrobil u gazdov, niečo vyhral gajdami v krčme či na svadbách. Poznal veľa piesní a zahral rovnako dobre do skoku či do spevu. A keď ho sužoval trpký žiaľ, vraj jeho gajdy bolo počuť plakať... Možno to vábilo nejedno lubinské dievča, aby prišlo podvečer „za Valovce na náton“. Tu sa po večeroch schádzala mládež, tu sa spievalo a bývalo veselo.

Nečudo, že gajdošove clivé melódie našli svoju odozvu v srdci mladučkej Kačky zo Sabršech dvora. Možno práve pre túto dievčinu ich mladý gajdoš hrával, nimi vyjadroval rodiači sa cit. Letné večery boli plné nehy a mladíckych nádejí.

A stalo sa v tom čase na lubinských kopaniciach, že mladý gazdovský syn Martin sa zahľadel do pekného dievčaťa. Padli si do oka ešte v jeseň – v hore pri hrabaní sústia. Martin si všimol, že dievča je nielen pekné, ale vie sa i pri robote zvať. A ako sa dokáže usmiať a milo odvetiť... Raz pri robote otec Martinovi nadhodil, že by sa im veru zišla do domu mladá

Druhý zľava Leoš Janáček, vpravo gajdoš Uhelný. Stráni 1906.

gazdiná. Syn neváhal s odpoveďou: „*Tatičko, já už mám ženu vybranú, môžeme ju v sobotu pýtať!*“ No keď povedal, že je to Zuzka – tá sirota z horných kopaníc, otec nenamietal, ale ani radosť nebolo na ňom vidno.

Na druhý deň sa obaja vybrali do dediny za notárom a ten im povedal, že keď ide o sirotu, ktorú si zobrali gazdovia z horných kopaníc z ústavu, tak musia mať k sobášu povolenie od „sirotského otca“ až z Nítry. Nato sa otec zdvihol zo stoličky a prehlásil: „*Ej, bolo by to za nevestu, aby sis' pre nu až do Nítry išel! Jaká bude, takú si vezmeš!*“

Vyšli pred obecný dom – Martin bol bledý ako stena a otec rozhodnutý veci doriešiť. A vtedy im prišiel do cesty ujec Sabršúl. Bol to otec Kačky, čo sa zaľúbila do gajdoša Uhelného. Slovo dalo slovo, zabočili do krčmy, vypili si a... dohodli sa na sobáši svojich detí – Martina a Kačky. Martinov otec rozhodol: „*Vezmeš si, jaká je! Šak je pekná, červená jak ruža, robotná. Jaká bude, na takú si mosíš zvyknúť!*“

Stalo sa to pred Veľkou nocou a otcovia hneď tam dohodli aj termín svadby – na svätodušnú nedeľu. Pred rokom 1900 sa sobáše i svadby odbavovali v nedeľu. „Oddánek“ (starodáv. výraz – snúbenec) Martin za celý čas od Veľkej noci až do svadby neprišiel svoju oddánku ani raz navštíviť. Prišiel až v deň svadby. Vtedy bol taký zvyk, že nevesta išla do kostola so ženami a ženích s chlapmi. Po sobáši mladá nevesta išla na kopanice peši. Ženich šiel vpredu, ani si jej nevšimol. Nad

Flores Musarum pre pani Milenu Halíkovú

Text: Ing. Simona Štepanovicová/Foto: Radovan Stoklasa - zdroj TSK

„*Milovať život v práci znamená, poznať najhlbšie tajomstvo života.*“

Na fotografii ocenená pani Milena Halíková (v strede) a predseda TSK Jaroslav Baška.

Dôkazom toho, že aj všedný pracovný deň môže mať slávnostný nádych bol galavečer odovzdávania ocenení významným osobnostiam a kolektívom Trenčianskeho kraja z oblasti kultúry za rok 2017, ktorý sa uskutočnil v hradnej kasárni Trenčianskeho hradu v pondelok 2. októbra 2017. Z rúk predsedu TSK Jaroslava Bašku si tento rok prevzalo ocenenie 25 osobností a kolektívov. „Kvety múz“ ocenili i našu občianku - pani Milenu Halíkovú a to za dlhoročnú knižnično-informačnú činnosť pri príležitosti jej životného jubilea. Pani Halíková pracuje v Knižnici L. V. Riznera v Novom Meste nad Váhom a kto navštívil, alebo navštevuje našu obecnú knižnicu v Lubine vie, o kom je reč. Knihy sú skrátka jej život. Organizátorom tohto krásneho podujatia je Trenčianske osvetové stredisko v Trenčíne v spolupráci s Verejnou

Lubinou na Čírke horko zaplakala a so ženami si zaspievala: „*Ach, Bože mój, prebože mój dobrý, dze já budem nocuvat?*“ Roky utekali a ako si mladí manželia na seba zvykali, to nevieme. Pravdou je, že vychovali spolu šesť detí, dožili sa i radosti z vnúcat.

K babičke Kačke a dedkovi Martinovi často prichádzala „na službu“ vnučka Anička. Starali sa o ňu, keď jej rodičia odišli „na „hauzítku“ (podomový obchod). Anička cítila, že ju majú radi a bolo jej tam dobre.

Jedného dňa bolo počuť zvon z kopaníc – z Miškech zvonice. „Podtřhali dvakrát“, čo znamenalo, že zomrela žena. Vyzváňali niekdajšej sirote Zuzke. Vnučka Anička vybehla na násyp. Pri teplom počasi sedávali tam dedičko a fajčili fajku. Sedeli i teraz, ale fajka bola na stolci a po tvári im stekali slzy. Preľaknutá Anička bežala za babičkou: „*Babička, dzedičko plačú, ani fajku nemajú v hube!*“ Babička pohľadkala vnučku po vláskoch a povzdychla si: „*Nechaj ho, vnučka moja, nech si poplače. Šak aj já som celý život myslela na toho môjho gajdoša...*“ V tej chvíli sa po jej vráskavej tvári mihla akási boľavá, no nežná spomienka na mladosť...

Nuž bolo ich dosť, čo spojili svoj život s partnerom, ktorého im vybrali rodičia. Dve merice role mali mnohokrát väčšiu cenu ako šťastie syna, alebo dcéry. Len ťažko si vieme predstaviť tú vnútornú silu i pokoru, s ktorou znášali svoju bolesť a veľkú zodpovednosť za rodinu.

knižnicou M. Rešetku v Trenčíne, Trenčianskym múzeom a Galériou M. A. Bazovského v Trenčíne (v zriaďovateľskej pôsobnosti TSK). Na príprave galavečera sa podieľali aj študenti Strednej odbornej školy sklárskej Lednické Rovne, ktorí sú autormi ocenení Flores Musarum. V programe vystúpili sólisti orchestra Zlaté husle. Záštitu nad podujatím prevzal predseda TSK Jaroslav Baška.

Zborový zájazd po Gotickej ceste

Text a foto: Bc. Elena Harušťáková

Dňa 02. 09. 2017 sme sa zúčastnili zájazdu, ktorý organizoval náš lubinský cirkevný zbor, do oblasti Banskobystrického kraja, do okresov Rimavská Sobota a Poltár. Odchod autobusu bol pred lubinského kostola o 6:00 hod. Zamračená obloha nás vítala do výletného dňa. Naša pani farárka ThDr. Eva Juríková, ktorá je zároveň aj seniorkou Považského seniorátu, nás oboznámila s organizačnými záležitosťami a spoločne sme si všetci zaspievali zo „Spevníkov na cestu“ a po krátkej modlitbe sme radostne plní očakávaní pokračovali v ceste.

Autobus pred Trenčínom zišiel z diaľnice a nabral smer Bánovce nad Bebravou, Prievidza, Handlová, Žiar nad Hronom, Zvolen, Víglaš, Hriňová... O Gotickej ceste, mestách a miestach kadiaľ sme práve prechádzali nám podávala zaujímavé informácie Ing. Vlasta Tučková. Zaujalo ma, že uvidíme kostoly, ktoré sú staršie ako evanjelická cirkev. Pridal sa aj Mgr. Radim Pačmár, náš seniorálny kaplán, a rozprával nám o regióne Gemer-Malohont, ktorého súčasťou sú aj miesta, ktoré sme mali navštíviť: stredoveké kostoly zo 14. storočia v obciach Rimavské Brezovo, Rimavská Baňa, Kyjatice, Kraskovo cirkevný zbor v Kokave nad Rimavicou s kostolom z r. 1913. Mgr. R. Pačmár pochádza z obce Rimavské Brezovo, kde má svoju rodinu, miesto kde vyrastal a chodil do školy. Za oknami autobusu sa pred nami otvárala krajina plná lesov, dolín, pasienkov, rázovitých dedín a kľukatých ciest. Bryndzový kraj, juh Slovenského Rudohoria na nive a terasovej plošine v doline Rimavy. Územie Gemera leží na juhu stredného Slovenska a presahuje až do Maďarska. Prvá písomná zmienka o Gemerskej stolici pochádza z roku 1209. Strediskom župy bol kráľovský hrad Gemer. 16. a 17. storočie bolo poznačené tureckými vojnami a stavovskými povstaniami. V 18. storočí sa Gemer stal baštou reformácie. Ku Gemeru bol v 19. storočí pričlenený aj Malohont s centrom v Rimavskej Sobotě. Malohont je historický región. V súčasnosti toto územie patrí do Banskobystrického samosprávneho kraja a do okresov Rimavská Sobota a Poltár. Do cieľa našej cesty sme prišli okolo 10:00 hod. Zastali sme v blízkosti stredovekého gotického kostola v obci Rimavské Brezovo.

Posledný súd, Judášov bozk...

Privítala nás zborová farárka cirkevného zboru ThDr. Janka Miháliková a zborová dozorkyňa Eva Pačmárová. ThDr. J. Miháliková nás uviedla do kostolíka, ktorý pochádza z 13. storočia a bol zasvätený Panne Márii. Urobila nám podrobný výklad a so záujmom sme obdivovali vzácne gotické nástenné maľby z dielne Majstra ochtinského presbytéria, hlavne v pôvodnej starej časti - presbytériu, ktoré je v súčasnosti v polohe kaplnky. Fragmenty vzácných fresiek sú aj na vnútornom plášti súčasného presbytéria a na stene víťazného oblúka. Kostol patrí medzi najstaršie v regióne a v roku 1893 prešiel výraznou prestavbou, kedy zbúrali južnú stenu gotickej lode a kostol bol predĺžený južným smerom. Tým bola zmenená orientácia v smere juh a oltár bol položený na sever. Najstaršími freskami sú konsekračné kríže, ktoré sa nachádzajú v interiéri kostola a sú z obdobia jeho výstavby. V kaplnke sa nachádza viac ako 600-ročná kamenná dlažba.

V kostole bol vykonaný archeologický výskum. Zachovala sa kamenná krstiteľnica zo 14. stor. a barokový oltár a kazateľnica sú z druhej polovice 18. storočia. Neobyčajná starobylá veža je z 15. storočia. Pod vplyvom dejinných udalostí sa katolícky kraj zmenil na luteránsky. A evanjelici? Nezničili, čo bolo katolícke - fresky na stenách zatrelí vápnom, a tak prečkali celé stáročia až do súčasnosti pod vrstvami bielej farby, ktorá bola na ne nanesená v období reformácie. Pri rekonštrukcii oltárnej menzy boli nájdené listiny. Kostol čakajú ešte drobné stavebné práce. Rimavsko-brezovský kostol je národnou kultúrnou pamiatkou (NKP). Obec Rimavské Brezovo má 559 obyvateľov. Našou druhou zástavkou na Gotickej ceste bol na návrší, nad obcou Rimavská Baňa, postavený neskororománsky evanjelický kostol z 13. storočia, NKP, ktorý goticky prestavali v 14. a 15. storočí a obnovili v roku 1783. Okolo kostola je postavený renesančný obranný múr. Aj tu sú najväčšou vzácnosťou stredoveké gotické nástenné maľby zo 14. storočia: Posledný súd, Judášov bozk, svätý Juraj, Barbora a šesť postáv prorokov, v lodi legenda o svätom Ladislavovi a jeho boj s Kumánom. Prírodné farby na nástenné maľby, nielen v tomto kostole, boli priamo z oblasti Gemera, kde boli získavané z malachitu, azuritu, železnej rudy z banskej a hutníckej výroby ako vedľajší produkt. Hnedočervenú alebo šarlátovú farbu získavali z minerálu rumelka, ktorá ani po dlhom čase farbu nemení. V interiéri kostola je z troch strán drevená empora – chór. Súčasťou interiéru kostola boli konsekračné kríže a víťazný oblúk. Aj tu nás sprevádzala farárka cirkevného zboru ThDr. Janka Miháliková. Obec Rimavská Baňa má 535 obyvateľov a patrí medzi najstaršie obce v Malohonte. V okolí obce sa už v stredoveku začala rozvíjať ťažba nerastných surovín, najmä zlata, ktorá ustala v 15. storočí pre vyčerpanie ložísk. Po ohliadke kostola sme sa autobusom prepravili na Salaš pod Maginhradom do obce Veľké Teriakovce. Majitelia mu dali názov podľa vrchu Maginhrad, ktorý je oproti, na druhej strane cesty, a na ktorom stál stredoveký hrad Magin z 15. storočia, ktorý slúžil ako husitská pevnosť.

Gotické fresky z kostola v Rimavskom Brezove

Interiér kostola s ThDr. Mihálikovou pred víťazným oblúkom

„Nebeský Bože“

Po výdatnom obede sme pokračovali na určenej Gotickej ceste. Slnko začalo rozkladať svoje teplé lúče na krajinu a rozptýlilo posledné mraky. Tretím stredovekým kostolom v poradí, ktorý sme navštívili, bol románsko-gotický evanjelický kostol v obci Kyjatice z 13. storočia, ktorý bol v 15. storočí prestavaný a je NKP. Privítal nás brat kurátor Cikraj z Kyjatíc a s históriou a súčasnosťou nás opätovne oboznámila farárka cirkevného zboru Rimavské Brezovo ThDr. Janka Miháliková. Aj tu nás zaujali rozsiahle nástenné maľby – gotické fresky, ktoré sú v časti presbytéria a na víťaznom oblúku. Na severnej stene kostola sa nachádza veľká kompozícia posledného súdu z 15. storočia v podobe veľkého kruhu, ktorého stredobodom je Pán Ježiš. Krásny je aj ručne maľovaný drevený kazetový strop a baroková kazateľnica. Zachovaná je aj pôvodná sakristia. Za starý, ale funkčný organ si sadol náš kantor Miroslav Harmady a za jeho hudobného sprievodu sme si spoločne zaspievali pieseň z ES č. 628 „Nebeský Bože“. Pred kostolom sme si urobili spoločnú fotografiu. Prvá písomná zmienka o obci Kyjatice je z r. 1413, ale dejiny obce sú oveľa staršie. Dokazuje to prehistorické pohrebisko z rokov 1100 – 700 pred našim letopočtom. Jedná sa o žiarové pohrebisko ľudu kyjatickej kultúry. V okolí obce sa v stredoveku ťažila medená ruda.

Kantor lubinského cirkevného zboru Miroslav Harmady pri hre na organe v kyjatickom kostole.

Spoločná fotografia pred kostolom v Kyjaticiach.

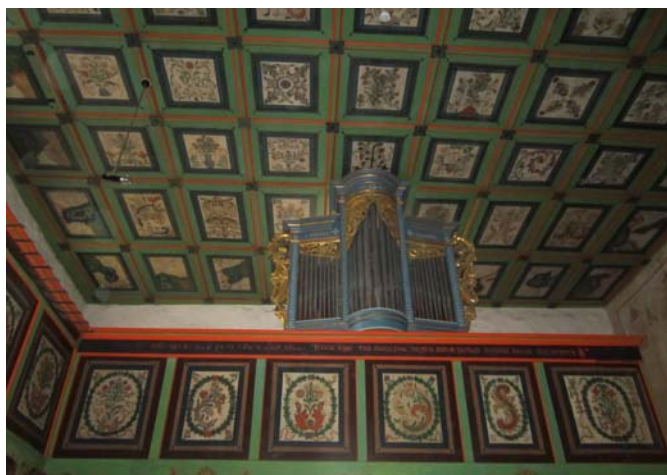
Kyjatice majú v súčasnosti 84 obyvateľov. V celom regióne sa prejavuje veľká depopulácia.

Nemí svedkovia

Po krátkom presune autobusom sme prišli do Kraskova. Najväčšou dominantou je starobylý ranogotický evanjelický kostol postavený na pozostatkoch staršieho kostola z 13. storočia. Na stenách presbytéria a na severnej stene lode sa zachovali gotické nástenné maľby zo 14. storočia. Upúťali nás nádherné fresky s námetom: Ladislavská legenda, kumánska jazda, klaňanie sa troch kráľov, veľkonočný cyklus, Archanjel Michal. Kraskovský kostol bol zasvätený sv. Ladislavovi. Donátor (darca) rozhodoval aké cykly sa v kostoloch maľovali. Krásny je aj drevený, maľovaný, kazetový strop. Oltár je orientovaný na východ, k Jeruzalemu. Drevený maľovaný chór je z roku 1669. Kostol bol v 15. storočí opevnený múrom proti nájazdom Turkov. Po reformácii sa kostol stal evanjelickým a ostal ním dodnes. S finančnou podporou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky prešiel kostol (NKP) a drevená zvonica rekonštrukciou a zničený múr opevnenia bol opätovne postavený na mieste pôvodného. V areáli, za kostolom, je pochovaný štúrovec, básnik, zberateľ povestí a správca prvého slovenského evanjelického gymnázia v Revúcej - August Horislav Škultéty.

Obec Kraskovo leží v juhovýchodnej časti Slovenského Rudohoria, na plochom chrbte medzi dolinou Rimavy a Blhu. Prvá písomná zmienka je z r. 1334. V súčasnosti má 149 obyvateľov.

Tieto unikátne kostoly z predreformačného obdobia, ktoré sme mali možnosť vidieť, sú nemými svedkami bohatej histórie našich predkov a ich krásne fresky - maľby na stenách, dýchajú spomienkami na minulosť. Tieto nástenné maľby predstavujú unikátny súbor výtvarných diel, skoncentrovaných na takom malom území, ako je Gemer a Malohont. Predpokladá sa, že sú to práce talianskych freskárov. Tie isté, ktoré chodia ľudia z celého sveta obdivovať do Toskánska. Sú súčasťou Gotickej cesty, ktorá je prvou kultúrne - poznávacou, tématickou cestou svojho druhu na Slovensku.

Maľovaný kazetový strop

Farár, ktorý hrá na fujaru

Naším posledným cieľom bol cirkevný zbor kostol v Kokave nad Rimavicou. V miestnom kokavskom kroji nás privítal zborový farár Mgr. Vladimír Ticháň. Evanjelická cirkev a. v. a jej vznik je spojený s reformáciou. Reformačné hnutie sa rýchlo šírilo. Prvý kostol tu bol postavený v roku 1566 v gotickom štýle, ale veľký požiar v r. 1911 ho zničil. Nový kostol, ktorý začali Kokavčania stavať v r. 1912, bol posvätený 6. júla 1913. Cirkevný zbor Evanjelickej a. v. cirkvi Kokava nad Rimavicou patrí do Rimavského seniorátu. Námestný farár Mgr. Vladimír Ticháň nás oboznámil s históriou i súčasnosťou cirkevného zboru i kostola. Zaujal nás aj svojou hrou na fujaru. Bratia a sestry z cirkevného zboru v Kokave nad Rimavicou nám pripravili v ich zborovej miestnosti pohostenie – výborné domáce zákusky, koláče, kávu, čaj, vodu. Kokava nad Rimavicou leží na južných výbežkoch Slovenského Rudohoria, na sútoku rieky Rimavica a Kokavka. Prvá písomná zmienka o obci pochádza z roku 1279. Na osídľovanie Kokavy mali

MOS Miškech Dedinka informuje

Text: Viliam Harušťák, riaditeľ

5.9.2018 Zahájenie činnosti DFS Javorinka po letných prázdninách školský rok 2017/2018

10.9.2018 Vystúpenie detí FS Javorinka na hodových slávnostiach v Podbranči a zároveň prehliadka hradu Branč

10.9.2018 Futbalové stretnutie na ihrisku v Hrnčiarovom. TJ Lubina – popanice – TJ Lubina – kopanice Starí páni. Futbalové popoludnie na základe voľnej nedele.

7.10.2018 Nové netradičné podujatie pod názvom „Podjavorinské špeciály“ /traktoriáda/ zraz traktorov pred Osvetovým domom v Miškech Dedinke, propagačná jazda traktorov rôznych typov a domácej výroby cez Miškech Dedinku na Zelenú cestu /lokalita medzi Miškech Dedinkou a Valeníčkov/. Tu prebiehali rôzne súťaže zručnosti na traktoroch, ktorých sa zúčastnilo 60 druhov a typov. Podujatie úspešne moderoval p. Ivan Krúpa. Podujatie navštívil starosta obce p. Ing. Martin Beňatinský spoločne s predsedom VUC Trenčín p. Ing. J. Baškom. Cez obednú prestávku boli vylosované ceny a dary od dobrovoľných darcov a podnikateľov. Zoradených strojov mimo súťaž si pozrelo okolo 500 návštevníkov

14.10.2018 Stretnutie členov FS Javorinka v Osvetovom dome v Miškech Dedinke, kde slávnostne uviedli do činnosti nové DVD Basa 2017.

20.10.2018 Účasť štyroch členov FS Javorinka na folklórnom školení v Rudníku

21.10.2018 Priateľské futbalové stretnutie starí páni TJ Lubina

vplyv nálezy zlata a jeho ťažba do r.1810. Obec patrí do okresu Poltár. Počet obyvateľov: 3000.

Domov sme sa vrátili po 21. hodine plní dojmov, poznatkov, obdivu k práci predkov a v uvedení si toho, aké je krásne počuť našu rodnú reč aj na bohoslužbách. Sme vďační Pánu Bohu za všetky jeho dary a za krásne prežité chvíle na Gotickej ceste a v cirkevnom zbore v Kokave nad Rimavicou.

Kokavský kostol

Mgr. Vladimír Ticháň, zborový farár pred oltárom.

– kopanice – PŠK Bzince pod Javorinou s výsledkom 2:4 . Po futbalovom zápase sa konalo spoločné občerstvenie a zhodnotenie akcie v pripravenom veľkom stane priamo v areáli futbalového ihriska.

28.10.2018 Obnovená ľudová veselica – Gazdovský dvor v krojoch, ktorá sa konala na miestenky v Osvetovom dome v Miškech Dedinke. Do tanca a na počúvanie hrala ľudová hudba Andrea Záhorca z Bratislavy

Stále akcie:

- Rozhlasové relácie. Názorná propagácia podujatí. oznamy obce Lubina.
- Otvorená knižnica každý utorok od 17:00 hod. do 18.00 hod.
- Príprava programu FS Javorinka deti v utorok a FS Javorinka dospelí v nedeľu 1x týždenne.

Pripravujeme:

11.11.2018 Stretnutie záhradkárov a občanov na výmene skúseností z pestovania ovocia a zeleniny

- Ošetrovanie a zachovanie starých krajových odrôd ovocných stromov – lektor p. Bruno Jakubec z Piešťan - spoločné posedenie.

5.12.2018 Príchod Mikuláša pre deti FS Javorinka v Osvetovom dome Miškech Dedinke.

9.12.2018 Tradičný kaputovo-lekvárový večer, začiatok o 17:00 hod.

10.12.2017 Vystúpenie detí FS Javorinka s vianočným programom na námestí v Trenčíne.

...a zrodili sa Podjavorinské špeciály

Text: Ing. Simona Štepanovicová/Foto: Ľuboš Harušíak, Ing. Jaroslav Čermák, zdroj: TSK

V sobotu 7. októbra 2017, čosi po pol 9-tej hodine ráno, „pre-
fčaľ“ okolo môjho domu traktorový nadšenec Peťo Hložka
na svojom Zetore 25, ako predzvesť toho, že sa v obci Lubina
čochvíľa započne nové podujatie venované rovnakým nadšen-
com týchto štvorkolesových „tátošov“. Ved', v minulosti na
otázku položenú malým chlapcom z dediny: „Čím by si chcel
byť, až budeš veľký?“, bola odpoveď takmer vždy rovnaká:
„Tuaktouista.“

Defilé asi päťdesiatich traktorov sa spred Osvetového dom Dr.
Milana Hodžu v Miškech Dedinke za sprievodu vozidla VB
presunulo na lúku U Valenčíkov, ktorá nie tak dávno, bola de-
jiskom 2. ročníka v kosení ručnou kosou pod názvom Lubinská
kosa. Možno ani sami organizátori nepredpokladali, aká veľká
bude účasť. Tá bola bohato zastúpená na oboch stranách – na
strane návštevníkov i na strane traktoristov. Niektorí účastníci
svoje cesty merali naozaj zďaleka, napr. z takej obce Vitanová
na Orave. Najpočetnejšie zastúpenie mal traktor značky Zetor
(Zetor 25 v počte kusov 8), a málokto asi vie, že tento rok to
bolo už 71 rokov, čo Zetor uzrel svetlo sveta a stal sa tak nena-
hraditeľným pomocníkom v poľnohospodárstve.

Časť defilé štvorkolesových tátošov. Autor foto: Ing. Jaroslav Čermák

Traktoriáda, alebo, keď sa muži hrajú...

Gro podujatia predstavovali súťažné disciplíny, počas ktorých
predviedli zaregistrovaní účastníci, akí sú zruční, ako si so
svojim traktorom rozumujú, ale najmä, akí sú rýchli. Rozho-
dujúcim faktorom bol čas a bezchybnosť zvládnutia disciplíny.
Tá prvá spočívala v tom, že za čo najkratší čas musel trakto-
rista so zapnutou vlečkou vyštartovať z fiktívnej garáže, jazdiť
pomedzi kužeľe a zacúvať naspäť do garáže. Druhá disciplí-
na bol šprint bez vlečky pomedzi kužeľe, na konci ktorých
traktoristov čakalo „zápolenie“ s traktorovou pneumatikou,
povinné „natankovanie“ kofoly (rozumej občerstvenie sa)
a následne cúvanie pomedzi kužeľe naspäť do garáže. Časy
z oboch uvedených disciplín sa sčítali a vyhodnotili sa naj-
lepšie v kategóriách veľké a malé traktory. V kategórii veľké
traktory z domácich dominoval Marek Pleško, ktorý je teda
nielen šikovný kominár, ale aj šikovný traktorista. Po sčítaní
hlasov z oboch disciplín skončil s časom 3:55:10 s traktorom
Yanmar v tejto kategórii na krásnom 2. mieste. Na 1. mieste
sa v celkovom vyhodnotení v kategórii veľké traktory umiest-
nil pán Kačic z obce Bošáca so svojim traktorom Tatra 805 s
časom 3:49:11. Zaslúžené 3. miesto s časom 4:12:54 obsadil

Ale nakúkajú. Našiel sa niekto, koho tento „tátoš“ neupútal? Autor
foto: Ing. Jaroslav Čermák

pán Gnida z ďalekej Vitanovej a určite sa potešil, že neprišiel
na svojom traktore Mercedes „nadarmo“. :) Za zmienku ur-
čite stojí, že v obci máme veľa zdatných traktoristov, keďže
tesne za stupienkom víťazom skončil Miroslav Bača od U Va-
lenčíkov, na 5. mieste pán Vladimír Martinka z Hrnčiarové-

Ktorý to bude?

A kdeže ste nechali svoj traktor, pán predsedu? (Predseda TSK
Jaroslav Baška, v strede).

ho a 6. miesto obsadil pán Roman Sapáček z Hrnčiarového.
Kategóriu malé traktory „ovládol“ pán Zámečník zo Zemian-
skeho Podhradia s traktorom TK s celkovým časom 3:15:27.
Aj v tejto kategórii sme mali víťazné zastúpenie - 2. miesto vy-

Skúsený pán traktorista.

Budúci, alebo už tuaktouisti?

Kirovec nemal ani chvíľu pokoja, stále bol ovešaný deťmi.

bojoval Vladimír Kollár ml. s traktorom domácej výroby 4x4 s celkovým časom 3:36:22 a na 3. mieste sa umiestil pán Kolník z Hrachovišťa so Zetorom 25 s celkovým časom 4:00:09. Domáci obsadili aj 4. miesto pán Pavol Filus z Lubiny U Ličkov a 6. miesto pán Dušan Michalec z Lubiny Hrnčiarové. Do kategórie veľké traktory sa zaregistrovalo celkovo 16 súťažiacich a do kategórie malé traktory 10 súťažiacich.

Kto nesúť ažil, ten vystavoval a predseda TSK obdivoval

Nie všetci prítomní traktoristi súťažili. Niektorí sa prišli totiž „výlučne“ popýšiť a tak bolo možné obdivovať napr. najväčší traktor Kirovec vo vlastníctve pána Žáka z Jablonky. Celko-

Malý Matej – darmo, má to pevne v rukách.

vo to bola výstava zložená z 22-och traktorov, medzi ktorými dominovala značka Zetor a to najmä Zetor 25, objavila sa i nejaká tá domáca výroba. Traktoriádu svojou účasťou poctil i predseda TSK Jaroslav Baška, ktorý už takýto druh podujatia navštívil a to nie jeden raz. Podľa jeho slov podujatí, na ktorých sa stretávajú majitelia nielen sériovo vyrábaných traktorov je v našom kraji niekoľko a osobne ho potešilo, že v obci Lubina sa začala formovať takáto tradícia.

Čo sme ešte nespomenuli a mali by ste vedieť

Podujatie trvalo do poobedňajších hodín a bolo predčasne ukončené - počasie si totiž nevyberá. Preto bola jedna sú-

ťažná disciplína z časového hľadiska vypustená a druhá nedokončená – čo bola veľká škoda. Ale spomeniem, že traktor a jemnosť idú dohromady, o čom nás presvedčil Vladimír Kollár ml. od „U Frantov“, ktorý s prehľadom a bezchybne zvládol všetky tri pokusy. Úlohou totiž bolo pneumatiku z traktora, ktorá bola zapojená za traktor gurtňou, postaviť na pripravenú preglejku tak, aby zostala postavená. Samozrejme, v čo najkratšom čase. Súťažne, ale zároveň nesúťažne (nehodnotené) sa predviedli aj predstavitelky nežnejšieho pohlavia, ktoré sa veru nenechali zahanbiť. Veľký aplauz si

vyslúžili poslankyňa OZ v Lubine pani Danka Kollárová a pani Anka Martáková za šprint medzi kuželmi. Traktory majú skrátka v krvi. © Program spestrila tombola a skákací hrad pre deti, chuťové poháriky uspokojil výborný gulášik. Exceľentný výkon za slovné sprevádzanie počas celého podujatia predviedol zástupca starostu obce Lubina a súčasne veliteľ DHZO Lubina Miškech Dedinka pán Ivan Krúpa, ktorému administratívne asistovala Lenka Vojteková z Podkoziniec. Organizačne sa pod podujatie podpísal Klub traktorových nadšencov z Podjavoriny a obec Lubina.

Súťažné zápolenie. Aký mám čas?

Zohratá dvojka – víťaz 2. miesta Marek Pleško a jeho Yanmar.

Správni chlapi „Zetoráci“. Zľava Miroslav Bača, Vladimír Martinka so synom.

Nesúťažil, ale napriek tomu podal perfektný výkon – moderátor podujatia Ivan Krúpa (v strede), vľavo Roman Sapáček – aj vďaka nemu išlo všetko tak, ako malo; vpravo Lenka Vojteková – nič jej neuniklo, všetko dôležité zaznamenala.

Sosáci a ŠD Ruperče – Trčova si to medzinárodne „rozдали“ na ihrisku v Lubine

Text a foto: Emil Janovic/Foto: Ing. Ján Oslay

V sobotu 2.9.2017 sa v Lubine odohral medzinárodný, družobný, priateľský futbalový zápas. Zápas sa odohral medzi mužstvami: Sosáci Stará Turá (prevažne bývalí hráči Starej Turej a Lubiny) – ŠD Ruperče – Trčova (Slovinsko), s výsledkom 6 : 3 (2 : 0).

Góly: Michal Ostrovský 5, Miroslav Hargaš – Branko Fluher, Dean Gomboc, Miran Županec.

Rozhodoval Ján Truhlík (AR Viliam Solovič, Miroslav Solovič), pred 50 spokojnými divákmi.

Sosákov reprezentovali: Pavol Čamek, Martin Beno, Denis Makara, Slavomír Sarkócy, Dušan Puškár, Ľubomír Hrabovský, Peter Vido (k), Miroslav Hargaš, Ľubomír Hanták, Roman Uhlík, Michal Ostrovský, Martin Otiepka, Ján Záhora.

ŠD Ruperče – Trčova reprezentovali: Matic Kosanič, Branko Kosanič, Branko Lukič (k), Tomaz Širovnik. Danilo

Podhostnik, Dušan Muršec, Bojan Geiser, Žan Županec, Edvard Širovnik, Alojz Koren, Danilo Ditmajer, Žan Svenšek, Boštian Fluher, Mirko Vučina, Nejc Svenšek.

Po zápase nám povedal najstarší aktér zápasu, 67 ročný asistent rozhodcu Viliam Solovič: „Bol to obojstranne útočný zápas, v ktorom diváci videli veľa gólov a ešte dosť nevyužitých gólových šanci. Som rád, že asistentom rozhodcu bol i môj syn Miroslav, ktorý iba 13 hodín pred zápasom pricestoval na dovolenku z Anglicka, kde pracuje a splnil sa mu sen, aby sme spoločne raz účinkovali v hocijakom priateľskom, medzinárodnom futbalovom zápase a zvlášť, ktorý bude rozhodovať Ján Truhlík. A v mojom veku, každý priateľsky zápas, kde už účinkujem iba ako asistent, ma vráti do spomienok nepretržitej, 34-ročnej rozhodcovskej činnosti, ktorú som absolvoval bez jedinej inzultácie.“

Obecné derby, ktoré by si bolo zaslúžilo remízu

Text a foto: Viliam Solovič

Lubina – Lubina kopanice 0 : 1 (0 : 0)

Lubina: Dendis – J. Sekerka, Michalec (69. Redaj), Záhora, Makara, Otiepka, Andrášik (46. I. Sekerka), Bublavý, Veselý, Líška, Hargaš (k).

Lubina kopanice: Haruštiak – Danek, Pilát, Peťovský, Guriš, Barančin, Gulán st. (58. Robek), Gulán ml. (k), Cibulka, Toráč (69. Adamus), Bača (88. Udvorcka).

Rozhodoval D. Poruban, AR M. Bakoš, ŽK: Bublavý – Haruštiak, 50 divákov.

Pred obecným derby zápasom si prítomní uctili minútu ticha pamiatku zosnulého, bývalého, výborného futbalistu Lubiny Dušana Trúsika. Už v 1. min Otiepka mohol skórovať, ale loptu z 5 m kopol do brankára hostí Haruštiaka a Veselého gólovú šancu v 5. min na čiare zlikvidoval obranca hostí. Potom na niekoľko minút prevzali iniciatívu hostia, v 18. min. Bačovu bombu z 10 m vyrazil domáci brankár Dendis a v 20. min. Gurišova strela z 20 m šla tesne vedľa jeho brány. Dramatické chvíle pripravil pre fanúšikov domáci Hargaš. Najprv v 21. min. zo 6 m netrafil prázdnu bránu a potom v 22. min. a 42. min. ho hostia faulovali v pokutovom území a rozhodca správne nariadil pokutové kopy, ktoré ale výborný Haruštiak zlikvidoval Veselému i Otiepkovi. V 45. min. Gulán st., takmer vypichol loptu pred brankárom Dendisom. Druhý polčas začali domáci náporom. V 48. min. Haruštiak vyrazil loptu spod brvna a v 60. min. Michalcovu gólovú strelu tečovala obrana hostí na roh. Hostia hrali na brejky a v 64.

min. Gulán ml., bombou asi z 35 m, skóroval na 0 : 1. V 66. min. a v 67. min. Hargaš neprekonali Haruštiaka a v 73. min. Veselý strieľal zo 14 m tesne vedľa. V 75. min. Gulán ml. mohol zvýšiť skóre, ale na bránkovej čiare zachránil odkopom Líška. Keď v 85. min. Bublavý z rohu 5 -tky, a v 88. min. Otiepka tvrdou strelou neprekonali Haruštiaka, hostia týmto víťazstvom získali prvé body v tomto ročníku. Pochvalu si zaslúžia za bojovnosť, slušnú hru obe mužstvá, za objektivitu rozhodcovia a taktiež tábory fanúšikov oboch mužstiev za slušné povzbudzovanie a i zato, že prišli na zápas, ktorý sa odohral za stáleho dažďa, ale na dobrej hracej ploche. Mnohí konštatovali, že remíza by bola spravodlivejšia.

Momentka zo zápasu

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

SMÚTOČNÁ ROZLÚČKA

„V spomienkach a srdciach našich stále žiješ.“

Úprimne ďakujeme všetkým príbuzným a známym, ktorí sa prišli dňa 4. októbra 2017 rozlúčiť s našou mamou, babičkou a prababičkou **Annou RZAVSKOU**, ktorá nás opustila vo veku 91 rokov.

Ďakujeme za dôstojnú rozlúčku pani farárke ThDr. Eve Juríkovej.

Dcéry Dana a Ľubica s rodinami.

„V rukách Tvojich je môj čas.“

Úprimne ďakujeme všetkým príbuzným a známym, ktorí sa prišli dňa 20. októbra 2017 rozlúčiť s manželom, otcom, starým otcom, bratom a príbuzným **Ivanom HALÍKOM**, ktorý nás opustil dňa 17. októbra 2017 vo veku 69 rokov.

Ďakujeme za prejavy sústrasti a pani farárke ThDr. Eve Juríkovej za dôstojnú rozlúčku.

Smútiaca rodina.

SPOMÍNANIE

*Roky sa mňajú a rýchlo plynie čas,
však spomienky na vás sú hlboko v nás.*

Dňa 31. júla 2017 uplynuli 4 roky, kedy nás navždy opustil náš otec, dedko a brat **Ján ZEMANOVIČ** a dňa 22. septembra 2017 sme si pripomenuli 10. výročie úmrtia našej mamy a babičky **Anny ZEMANOVIČOVEJ**.

S láskou spomína dcéra Vilma a ostatná rodina.

„Všetko, čo žije po mne v mojom mene a v láske, to ma pripomenie...“

Dňa 2. októbra 2017 uplynulo 5. výročie úmrtia drahej mamy, starej mamy **Eleny KRÚPOVEJ**.

S láskou a úctou spomínajú syn Ivan a dcéra Adriana s rodinami.

Dňa 14. októbra 2017 sme si pripomenuli 10. výročie úmrtia mamy, starej mamy, sestry a príbuznej **Emílie HALÍKOVEJ**.

S láskou a úctou spomínajú dcéra Alena s rodinou, dcéra Milena, sestra Anna Bučková a ostatná rodina.

„Čas plyní, ale smútok v srdci zostáva.“

Dňa 27. októbra 2017 uplynulo prvé smutné výročie, čo nás navždy opustil náš drahý otec, dedko, pradedko, brat, švagor, krstný otec, strýko a príbuzný **Rudolf HORNÁČEK** z Lubiny U Valenčíkov.

S úctou a láskou v srdci spomínajú dcéry Dana, Milena a Eva s rodinami a celá ostatná rodina.

„Čas plyní ako tichej rieky prúd,
kto Vás mal rád, nemôže zabudnúť.“

*S tichou spomienkou k Vášmu hrobu položíme kvety
nezabúdame na Vás – Vaše deti...“*

V tomto roku si pripomíname 15. výročie úmrtia otca, deda a príbuzného **Gustáva POTFAJA** a 10. výročie úmrtia mamy, babičky a príbuznej **Alžbety POTFAJOVEJ** rod. Hollej.

S úctou a láskou na nich spomínajú synovia Miroslav a Drahoslav s rodinami.

Vitaj medzi nami!

Matej KURIC

sa narodil 6. septembra 2017 rodičom Ing. Petrovi a Ing. Veronike Kuricovým z Lubiny Hrabového.

SPOLOČNÉ ÁNO SI VYSLOVILI

Zákon lásky znie: „Miluj a budeš milovaný!“
(Hans Christian Andersen)

Dňa 8. septembra 2017 **Klára BOROVSÁ** z Bratislavy a **Ján KOVÁČ** z Lubiny.

Dňa 9. septembra 2017 **Ing. Petra PITTNEROVÁ** z Lubiny a **Pavol STRAPEC** z Dolného Kubína.

Dňa 9. septembra 2017 **Erika KOVÁČIKOVÁ** a **Rastislav FIGURA** z Nového Mesta nad Váhom.

Dňa 23. septembra 2017 **Iveta OBEDOVÁ** a **JURAJ MALÍK** z Nového Mesta nad Váhom.

Jubilanti SEPTEMBER – OKTÓBER 2017

SEPTEMBER

GAŠPARÍKOVÁ Alžbeta (96 r.); REHOROVÁ Anna (94 r.); RUBANINSKÁ Emília (91 r.); RUBANINSKÁ Vlastimila (88 r.); MALEČKOVÁ Anna (85 r.); LISÁ Irena (83 r.); SLÁVIK Milan (81 r.); JARÁBKOVÁ Irena (65 r.); PODOLAN Peter (60 r.); HARUŠŤÁK Milan (60 r.); POTFAJ Lubomír (60 r.); HARUŠŤÁK Jiří (55 r.); OSTROVSKÝ Miroslav (55 r.); SAMEKOVÁ Janka (55 r.); VOJTEK Milan (50 r.); GAŠPARÍK Pavol (50 r.); FÜRSTOVÁ Miroslava (50 r.)

OKTÓBER

VALEŇČIKOVÁ Emília (94 r.); ZEMANOVIČ Martin (91 r.); TRÚSIK Pavol, ING. (87 r.); EVINIC Rudolf (86 r.); PAGÁČ Rudolf (85 r.); TRÚSIKOVÁ Viera (82 r.); TUČKOVÁ Emília (75 r.); JARÁBKOVÁ Ludmila (75 r.); VALEŇČIKOVÁ Anna (70 r.); ŠTEFÁNIK Miroslav (65 r.); ROJKO Pavol (60 r.); NEMEC Gustáv (55 r.); GERGOVOVÁ Austella (55 r.); ČERNÁKOVÁ Eva (55 r.); FILUSOVÁ Anna (55 r.)

Obec Lubina

ZŠ s MŠ S. Štúra
Lubina

Mikulášske popoludnie

6/12/2017

16.00 h

Kultúrny dom G. Zocha Lubina

V PRÍPADE, AK MÁTE ZÁUJEM O BALÍČEK OD MIKULÁŠA PRE VAŠE DIEŤA/DETI, PROSÍME, O ZÁVÄZNÉ NAHLÁSENIE NA OBECNOM ÚRADE V LUBINE DO 16. NOVEMBRA 2017 S TÝM, ŽE ÚHRADA ZA BALÍČEK JE 2 EUR/DIEŤA, T. J. 1/2 HODNOTY BALÍČKA. ZVYŠNÚ ČASŤ HODNOTY BALÍČKA HRADÍ OBEC LUBINA. UVEDNÉ SA VZŤAHUJE NA DETI S TRVALÝM POBYTOM V OBCI, KTORÉ ALE NENAVŠTEVUJÚ ZŠ S MŠ V OBCI. DETI, KTORÉ NEMAJÚ TRVALÝ POBYT V OBCI A RODIČIA MAJÚ ZÁUJEM O NAHLÁSENIE BALÍČKA, SI MÔŽU BALÍČEK OBJEDNAŤ ZA CENU 4 EUR/DIEŤA. DETI DO 2 ROKOV S TRVALÝM POBYTOM V OBCI MAJÚ BALÍČEK BEZ POPLATKU - VENUJE IM HO OBEC.

Občerstvenie pre deti bude zabezpečené.

LUBINČAN – noviny obce Lubina • ISSN 1338-7480 • IČO: 00311731 • Dvojmesačník • Vydané: Október 2017 • Vydáva: Obecný úrad v Lubine • 916 12 Lubina 56 • Z dodaných autorských podkladov zamestnancov OcÚ, inštitúcií obce a občanov zhotovila Ing. Simona Štepanovicová • Vydavateľ nevyžiadané rukopisy nevracia.

• Tlač a grafická úprava: EASY-PRINT SK, Priemyselná 2, Nové Mesto nad Váhom
• Zodpovedný: Ing. Martin Beňatinský • Registrované MK SR pod č. EV 2846/08 • tel.: 032/7778 169
• noviny@obeclubina.sk • www.obeclubina.sk